

ประกาศนายทะเบียนพรการเมือง

เรื่อง รั้งจ้งการจ้ดตั้งพรการชาติพัฒนา

ด้วยนายทะเบียนพรการเมือง ด้รับจ้งการจ้ดตั้งพรการเมือง ชื่อ พรการชาติพัฒนา ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย พรการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ ไว้ในทะเบียนพรการเมือง เลขที่ ๑๒/๒๕๕๗ ตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายพรการเมือง ข้อบังคับพรการเมือง และรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรการเมืองของพรการ ชาติพัฒนา ดังนี้

นโยบายพรการชาติพัฒนา พ.ศ. ๒๕๕๗

๑. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

พรการชาติพัฒนาจะสนับสนุนและส่งเสริมระบบเศรษฐกิจเสรี กำกับดูแลให้มี การแข่งขันอย่างเป็นธรรมโดยรัฐจะต้องให้เอกชนทราบถึงข้อตกลงทั้งสิ้นที่เป็นข้อผูกพัน ด้านเศรษฐกิจกับนานาประเทศ ในแขนงสาขาต่างๆ ตามเวลาที่เหมาะสม คุ้มครอง ผู้บริโภค และป้องกันการผูกขาดตัดตอนทั้งทางตรงและทางอ้อม ทั้งนี้ มุ่งที่จะรักษาไว้ ซึ่งผลประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของชาติและผลประโยชน์ส่วนรวม รักษาการ เจริญเติบโตทางเศรษฐกิจให้เป็นไปอย่างสมดุลและมีเสถียรภาพ โดยคำนึงถึงการกระจาย ความเติบโตทางเศรษฐกิจไปสู่ภูมิภาคต่างๆ อย่างเป็นรูปธรรมควบคู่ไปกับการพัฒนาคน เพื่อรองรับการกระจายตัวของเศรษฐกิจ ปรับระบบการผลิตของประเทศโดยเน้นสาขา

ของอุตสาหกรรมและเกษตรกรรมให้สอดคล้องกับความพร้อมของทรัพยากรที่มีอยู่ของแต่ละภูมิภาค รวมทั้งการนำเทคโนโลยีและระบบสารสนเทศทางเศรษฐกิจที่เชื่อมโยงเครือข่ายทั้งในและนอกประเทศมาใช้เพื่อวางแผนปรับปรุงกระบวนการผลิตและการตลาดเพื่อที่จะสามารถแข่งขันในตลาดโลกได้

๑.๑ การเงิน การคลัง และเศรษฐกิจภาพรวม

(๑) ปรับโครงสร้างระบบและการดำเนินงานของธนาคารแห่งประเทศไทยให้มีความเป็นสากลสามารถตรวจสอบได้ กับทั้งมีบุคลากรที่มีคุณธรรม มีคุณภาพและประสิทธิภาพ รวมทั้งมีอิสระในการปฏิบัติงานอย่างเพียงพอภายในขอบเขตที่เหมาะสม ตลอดจนมีหน้าที่และความรับผิดชอบที่ชัดเจน ซึ่งสามารถที่จะสนับสนุนนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของรัฐบาลได้

(๒) เสริมสร้างความมั่นคงและคล่องตัวในตลาดเงินและตลาดทุนของประเทศเพื่อเอื้ออำนวยต่อธุรกิจการค้า การพัฒนา การลงทุนในระดับที่เหมาะสมสอดคล้องกับสภาวะของสังคมโลก

(๓) สนับสนุนให้สถาบันการเงินที่รัฐมีส่วนร่วมในการบริหาร ให้บริการด้านเงินทุนแก่ชุมชนธุรกิจขนาดเล็กในภูมิภาคให้มากขึ้น

(๔) ให้สถาบันการเงินล้มละลายได้เหมือนธุรกิจอื่นๆ สนับสนุนให้มีการแข่งขันด้านบริการและมาตรฐานทางจริยธรรมระหว่างสถาบันการเงิน โดยให้สถาบันตรวจสอบของภาคเอกชนที่เชื่อถือได้เข้ามามีบทบาทในการประเมินมาตรฐานของสถาบันการเงินและเปิดเผยข้อมูลกับสาธารณชน และสนับสนุนให้มีสถาบันประกันเงินฝากที่มีประสิทธิภาพเพื่อสร้างความมั่นใจให้กับประชาชน

(๕) กำกับดูแลราคาและคุณภาพของสินค้าอย่างใกล้ชิดเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่ายภายใต้นโยบายการแข่งขันที่มีคุณธรรม มีการตรวจสอบ แทรกแซงเมื่อมีความจำเป็น

(๖) การดำเนินนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจ จะต้องให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับเศรษฐกิจชนบทซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของชาติ ให้สามารถพึ่งตนเองได้อย่างแท้จริงในทางเศรษฐกิจและสามารถที่จะเป็นพลังสำคัญในการผลักดันให้สังคมเมืองพัฒนาไปข้างหน้าได้อย่างทัดเทียมกัน

๑.๒ เกษตรกรรม

(๑) สนับสนุนให้เกษตรกรสามารถพึ่งตัวเองได้จากปัจจัยด้านเศรษฐกิจรอบตัว อีกทั้งรวมตัวกันเป็นสหกรณ์เพื่อการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน และให้การดำเนินอาชีพด้านเกษตรกรรมครบวงจร ทั้งด้านการผลิต การแปรรูป และการตลาด เพื่อให้เกษตรกรได้รับประโยชน์มากที่สุด โดยผ่านสถาบันเกษตรกร เช่น สหกรณ์ การเกษตร กลุ่มเกษตรกร เป็นต้น

(๒) ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตจากเกษตรกรรมเป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปเพื่อใช้ภายในประเทศ และเพื่อการส่งออก โดยให้มีมูลค่าเพิ่มมากที่สุดก่อน โดยเฉพาะสินค้าอาหาร

(๓) วางนโยบายของชาติให้ชัดเจนในการกำหนดว่าเกษตรกรรมด้านการกสิกรรม การปศุสัตว์และการประมง ประเภทใดควรจะส่งเสริมให้เกิดขึ้นในพื้นที่ใดของประเทศไทย โดยคำนึงถึงการประสานความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านด้วย

(๔) ส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนาที่คำนึงถึงการใช้ศักยภาพของพื้นที่ การพัฒนาสายพันธุ์พืชและสัตว์ให้เหมาะสมกับสิ่งแวดล้อมและเทคโนโลยีการเกษตรที่เหมาะสมทางการผลิต เพื่อให้เกษตรกรมีต้นทุนต่ำที่สุด

(๕) การพัฒนาเกษตรกรรมใดๆ เพื่อประโยชน์ต่อเศรษฐกิจของชาติ ต้องส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด และต้องคำนึงถึงหลักการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติด้วย

(๖) ปรับปรุงและพัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติ จัดสร้างระบบชลประทาน คลองส่งน้ำ และปรับปรุงพื้นที่เพาะปลูกให้พอเพียงต่อเศรษฐกิจและการครองชีพ

(๗) สนับสนุนให้มีการจัดตั้งระบบธนาคารที่ดิน เพื่อช่วยเหลือเกษตรกร ซึ่งไม่มีที่ดินทำกินให้มีที่ดินเป็นของตนเอง

๑.๓ อุตสาหกรรมและพลังงาน

(๑) กำหนดยุทธศาสตร์ให้ชัดว่าอุตสาหกรรมสาขาใดควรได้รับการสนับสนุนให้ผลิตในประเทศไทย โดยคำนึงถึงความสามารถด้านการแข่งขันในตลาดโลก การพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถของคนไทย และสัดส่วนของต้นทุนในประเทศเป็นองค์ประกอบ

(๒) ให้เอกชนเป็นหลักในการลงทุนโดยรัฐสนับสนุน

(๓) รัฐต้องช่วยในการเจรจาเกี่ยวกับคู่ค้าในต่างประเทศเพื่อให้สินค้าไทยสามารถกระจายการตลาดได้อย่างกว้างขวาง และมีให้ถูกกีดกันหรือจำกัดโดยมาตรการที่ไม่เป็นธรรม

(๔) ส่งเสริมให้การผลิตสินค้าไทยได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพสินค้าตามมาตรฐานสากลเพื่อให้เป็นที่เชื่อถือในตลาดโลก

(๕) เน้นการใช้ทรัพยากรในประเทศเป็นหลักเพื่อผลิตพลังงาน โดยพิจารณาผลกระทบต่อด้านเงินตราต่างประเทศและสิ่งแวดล้อมเป็นส่วนประกอบ

(๖) ส่งเสริมให้มีการแข่งขันด้านการลงทุนโดยเสรี ภายใต้กติกาที่ทัดเทียมกันและเป็นธรรมต่อผู้บริโภคและผู้ลงทุน

(๗) ส่งเสริมให้พื้นที่อุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกที่ปลอดภัยและอุตสาหกรรมตามชายแดนเกิดขึ้นได้อย่างเป็นรูปธรรม ทั้งนี้ เพื่อแก้ปัญหาด้านแรงงานต่างชาตินี้ที่ผิดกฎหมายด้วย

๑.๔ อุตสาหกรรมครัวเรือน และอุตสาหกรรมชุมชนในชนบท

(๑) ส่งเสริมบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชนและท้องถิ่นให้มีบทบาทมากยิ่งขึ้นในการส่งเสริมให้เกิดอุตสาหกรรมชุมชนและครัวเรือน ภายใต้การสนับสนุนด้านการตลาดและเงินทุนโดยรัฐ

(๒) ตรวจสอบ ปรับปรุง ยกเลิก กฎหมาย กฎ ระเบียบปฏิบัติที่เป็นอุปสรรคต่อศักยภาพการผลิตของชุมชนในชนบท

๑.๕ โครงสร้างพื้นฐานและบริการ

(๑) พัฒนา ปรับปรุง และขยายเครือข่ายเส้นทางคมนาคมทางบก ทั้งทางถนนและรถไฟให้กระจายและเชื่อมโยงไปสู่ทุกภูมิภาคของประเทศ ทั้งเครือข่ายการขนส่งระหว่างกรุงเทพมหานครกับจังหวัดต่างๆ แต่ละจังหวัดในภูมิภาค รวมทั้งระหว่างภูมิภาค ตลอดจนการเชื่อมโยงเครือข่ายกับเส้นทางขนส่งทางบกของประเทศเพื่อนบ้าน โดยเพิ่มบทบาทภาคเอกชนให้มีส่วนร่วมในการลงทุน

(๒) ส่งเสริมและจัดระบบการจราจรให้เกิดประสิทธิภาพ และความปลอดภัยในการขนส่งทั้งการขนส่งทางบกและทางน้ำ

(๓) ปรับปรุงเส้นทางรถไฟสายหลักให้เป็นเส้นทางคู่ขนาน และจัดให้มีระบบรถไฟความเร็วสูงในเส้นทางที่เหมาะสม รวมทั้งส่งเสริมให้มีการขนถ่ายสินค้าทางรถไฟให้มากยิ่งขึ้น

(๔) เร่งรัดให้มีการก่อสร้าง ปรับปรุงประสิทธิภาพท่าเรือน้ำลึกในเขตพื้นที่พัฒนาชายฝั่งทะเลตะวันออกและชายฝั่งทะเลภาคใต้ รวมถึงท่าเรือน้ำลึกในพื้นที่อื่น ๆ ที่เหมาะสม ตลอดจนประสานความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการร่วมลงทุนสร้างและใช้ประโยชน์จากท่าเรือน้ำลึก

(๕) ส่งเสริมการพาณิชย์นาวีอย่างจริงจัง โดยการเพิ่มประสิทธิภาพระบบการขนส่งชายฝั่งทะเลสนับสนุนกิจการอู่เรือและพัฒนาบุคลากร ตลอดจนเทคโนโลยีด้านพาณิชย์นาวีให้เพียงพอและได้มาตรฐานสากล

(๖) เร่งรัดการก่อสร้างและปรับปรุงสนามบินภายในประเทศและสนามบินนานาชาติให้ทันสมัยเพียงพอและเหมาะสมกับการพัฒนาเศรษฐกิจ รวมทั้งเพิ่มขีดความสามารถของประเทศให้เป็นศูนย์กลางการขนส่งทางอากาศในภูมิภาค และเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการผู้โดยสาร และการขนส่งสินค้าทางอากาศ

(๗) เร่งรัดการก่อสร้างระบบขนส่งมวลชนในจังหวัดที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจตามลำดับ รวมทั้งปรับปรุงบริการรถโดยสารสาธารณะเพื่อให้เพียงพอและมีมาตรฐานในการให้บริการกับประชาชน

(๘) พัฒนา ปรับปรุง ขยายบริการสื่อสาร ไปรษณีย์โทรคมนาคม และโทรศัพท์พื้นฐานให้สามารถบริการประชาชนได้อย่างทั่วถึงทุกหมู่บ้านและสามารถสนองต่อการขยายตัวของการค้าการลงทุนในภูมิภาค โดยสนับสนุนให้มีการเปิดเสรีเพื่อการแข่งขันในด้านประสิทธิภาพการให้บริการระดับราคาที่เหมาะสมและเป็นธรรมต่อประชาชนควบคู่ไปกับการจัดตั้งองค์กรกำกับดูแลการสื่อสารที่มีความเป็นกลาง มีเอกภาพ โดยคำนึงถึงการเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการที่เป็นประโยชน์ในการกระจายข่าวสารข้อมูลที่มีความเชื่อถือได้ รวมทั้งเป็นประโยชน์ต่อการให้การศึกษาแก่ประชาชน

๒. นโยบายด้านการเมืองการปกครอง

พรรคชาติพัฒนา จะดำเนินการภายใต้การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยกรอบของบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยการส่งเสริมและขยายสิทธิเสรีภาพทางการเมืองของประชาชน โดยเฉพาะสตรีและผู้ด้อยโอกาสให้เป็นจริงได้ในทางปฏิบัติ สร้างความชอบธรรมให้กับระบบการเมืองการปกครองป้องกันไม่ให้เกิดการซื้อสิทธิขายเสียง ส่งเสริมการกระจายอำนาจโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง รวมทั้งการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและปฏิรูประบบราชการให้สอดคล้องกับวิถีทางของระบอบประชาธิปไตย

๒.๑ ด้านการเมือง

(๑) พรรคชาติพัฒนาจะดำเนินการภายใต้การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ในกรอบของบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมือง

(๒) ปรับปรุงระบบงานของรัฐสภาให้สามารถทำหน้าที่ทั้งในด้านนิติบัญญัติและตรวจสอบการทำงานของฝ่ายบริหารให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์ประกอบและกลไกการทำงานของคณะกรรมการ และการสร้างระบบตรวจสอบฝ่ายการเมือง

(๓) รมรทให้มีกรปฏิรูปกรเมืองนำปสู่การปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยอย่างแท้จริงโดยเน้นให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจในระบอบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมมากที่สุด

(๔) คุ่มครองและสนับสนุนการใช้สิทธิเสรีภาพของประชาชนให้ได้รับการคุ้มครองอย่างเสมอภาคกัน

(๕) สนับสนุนให้ประชาชนและสื่อมวลชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการกำหนดทิศทางและรูปแบบในการพัฒนาประเทศ โครงการที่สำคัญทุกระดับ ตลอดจนการมีส่วนร่วมตรวจสอบการทำงานของภาคราชการให้เป็นไปอย่างสุจริตและมีประสิทธิภาพ

๒.๒ ด้านการปกครอง

(๑) กำหนดแนวทางการกระจายอำนาจการปกครองสู่ระดับท้องถิ่น ให้มีความชัดเจนอย่างแท้จริง

(๒) เพิ่มประสิทธิภาพกลไกตรวจสอบการทุจริตและประพฤติมิชอบ ในหน่วยราชการให้สามารถทำหน้าที่ได้อย่างเที่ยงตรงและมีอิสระมากขึ้น

(๓) ปฏิรูประบบราชการทั้งในส่วนการปรับปรุงโครงสร้างในภาพรวม และในส่วนการปรับปรุงกลไกการทำงาน ตั้งแต่การบริหารงานบุคคล การกำหนดแผนงาน การติดตามประเมินผล การลดความซ้ำซ้อน การประสานงาน การปรับปรุงระบบสารสนเทศไปจนถึงการเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจการสาธารณะมากขึ้น เพื่อเร่งเร้าให้มีการแข่งขันและปรับปรุงคุณภาพการบริการสู่สาธารณชนให้ดียิ่งขึ้นโดยให้ภาครัฐทำหน้าที่เป็นผู้กำกับดูแล

(๔) ปรับปรุงโครงสร้างกรมตำรวจให้มีประสิทธิภาพ ในด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และการให้บริการประชาชนด้วยคุณธรรมและความเสมอภาค

(๕) ปฏิรูปงานด้านการให้บริการประชาชนของทุกกระทรวง ทบวง กรม ให้มีความสะดวกรวดเร็วและเป็นธรรมมากขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการที่มีประสิทธิภาพและมีความพอใจ

๓. นโยบายด้านสังคม

พรรคชาติพัฒนามุ่งสร้างโอกาสในการได้รับผลประโยชน์จากความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจให้กระจายไปสู่ประชาชนอย่างทัดเทียม มุ่งสร้างความเข้มแข็งให้กับบุคคลในฐานะที่เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ โดยคุ้มครอง พัฒนา และส่งเสริมให้คนไทยมีทักษะความรู้ ความสามารถเป็นที่ยอมรับในระดับสากลภายใต้จิตสำนึกของความเป็นคนไทยที่หวงแหนและพร้อมที่จะปกป้องรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมและวิถีชีวิตแบบไทย สร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันสังคม เสริมสร้างบรรยากาศความเอื้ออาทร ความเกื้อกูลกันในการทำงานระหว่างเจ้าของกิจการและผู้ทำงาน ส่งเสริมสิทธิมนุษยชน สิทธิชุมชนท้องถิ่น ให้สามารถมีพลังที่จะกำหนดวิถีชีวิตและทิศทางการพัฒนาอันเกี่ยวข้องกับพวกเขาเหล่านั้น ภายใต้การรวมตัวกันในลักษณะองค์กรทางสังคมที่เข้มแข็ง ตลอดจนเสริมสร้างความอบอุ่นของครอบครัวและปกป้องประชาชนไทยจากความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปัญหาโสเภณี ปัญหาการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ รวมทั้งอุบัติเหตุและภัยธรรมชาติ ตลอดจนให้มีการกระจายบริการสาธารณสุข สวัสดิการทางสังคมที่มีคุณภาพไปสู่ชุมชนจังหวัดและกลุ่มผู้ด้อยโอกาสอย่างทั่วถึงและพอเพียง

๓.๑ การศึกษา กีฬา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม

พรรคชาติพัฒนามุ่งที่จะพัฒนาระบบการศึกษาของชาติให้ก้าวไปสู่ความเป็นเลิศและเป็นที่ยอมรับในระดับสากล รวมทั้งสอดคล้องเหมาะสมกับประเพณีวัฒนธรรมของท้องถิ่น โดยให้ประชาชนในชาติได้มีโอกาสทางการศึกษาทั้งในและนอกระบบ รวมทั้งการศึกษาต่อเนื่องตลอดชีวิตอย่างทัดเทียมกัน ภายใต้จิตสำนึกของความเป็นคนไทยที่หวงแหนและพร้อมที่จะปกป้องรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมและ

วิถีชีวิตแบบไทย ตลอดจนมีคุณลักษณะทั้งทางร่างกาย สังคม อารมณ์และสติปัญญา ในอันที่จะเป็นกำลังสำคัญที่ตอบสนองและสนับสนุนต่อทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจ ของชาติ

๓.๑.๑ การศึกษา

(๑) ส่งเสริมการดูแลเด็กก่อนวัยเรียนเพื่อเตรียมความพร้อม ก่อนเข้าสู่ระบบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ ปี

(๒) ประกันโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยให้ประชาชน ทุกคนได้รับการศึกษาอย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่า ๑๒ ปี ซึ่งรัฐจะจัดให้โดยไม่เรียกเก็บ ค่าใช้จ่าย

(๓) ประกันโอกาสทางการศึกษาทั้งในปริมาณและคุณภาพ ไปสู่ผู้ด้อยโอกาสในสังคม ตลอดจนผู้พิการ ทูพพลภาพ ให้ได้รับการศึกษาได้ทัดเทียม กับประชาชนทั่วไป

(๔) สนับสนุนงบประมาณการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ ปี อย่าง ทัดเทียมกัน ทั้งภาครัฐและเอกชน

(๕) สนับสนุนการจัดการศึกษาอบรมขององค์กรวิชาชีพและ ภาคเอกชนให้มีความเป็นอิสระ มีความคล่องตัวและมีคุณภาพ

(๖) สนับสนุนให้มีการลดต้นทุนด้านการศึกษาในภาคเอกชน รวมทั้งให้สิทธิพิเศษในการลดหย่อนค่าสาธารณูปโภคเพื่อการศึกษา

(๗) ปรับปรุงให้มีการผ่อนปรนมาตรการด้านภาษีอุปกรณ์การเรียน การสอนเพื่อการศึกษา

(๘) ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในภาครัฐและเอกชนให้มีเทคโนโลยีอุปกรณ์การศึกษาที่ทันสมัยและเป็นสากล จัดวางระบบเครือข่ายสารสนเทศเพื่อการศึกษาให้เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบและให้ข้อมูลสถิติมีความเป็นปัจจุบัน รวมทั้งกำหนดมาตรการการจัดสรรคลื่นความถี่สำหรับการศึกษา เพื่อให้สื่อสารมวลชนมีส่วนในการพัฒนาระบบการศึกษาของชาติ

(๙) สนับสนุนการรวมตัวกันของสถาบันการศึกษา ในลักษณะของเครือข่ายชุมชนทางการศึกษา เพื่อให้เกิดการพัฒนาองค์ความรู้ทางวิชาการที่มีความเชี่ยวชาญในลักษณะความชำนาญการพิเศษ และการแลกเปลี่ยนทรัพยากรระหว่างเครือข่ายชุมชนเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศทางการศึกษา

(๑๐) ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ และสามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง มีทักษะความชำนาญที่สามารถจะคิดเป็นทำเป็นและแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง

(๑๑) สนับสนุนการศึกษาอบรมทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อปลูกฝังให้ประชาชนในชาติเป็นผู้มีจริยธรรม คุณธรรม ศีลธรรม ตระหนักและหวงแหนวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ของชาติ รวมทั้งมีคุณลักษณะที่มีความเป็นสากล รอบรู้ และเท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลก

(๑๒) ส่งเสริมให้ประชาชนได้รับการศึกษาอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ทั้งการศึกษาในระบบและการศึกษานอกระบบหรือการศึกษาตามอัธยาศัยเพื่อการพัฒนาศักยภาพของประชาชนชาวไทยให้สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างเป็นสุข พร้อมทั้งได้รับการพัฒนาที่เหมาะสมและพร้อมที่จะมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

(๑๓) ปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนให้มีความหลากหลายตามความต้องการและความสอดคล้องของท้องถิ่นและสภาพเศรษฐกิจ รวมทั้งให้ความสำคัญเป็นสากล

(๑๔) ให้มีองค์กรอิสระทำหน้าที่ควบคุมมาตรฐานการศึกษา การประเมินและการประกันคุณภาพการศึกษา

(๑๕) ยกกระดับคุณภาพและมาตรฐานวิชาชีพครู โดยส่งเสริมให้มีหน่วยงานผลิตครูที่มีคุณภาพและมีจิตวิญญาณของความเป็นครู รวมทั้งส่งเสริมให้ครูมีทักษะความสามารถในการบริหารจัดการภายใต้การกำกับดูแลขององค์กรวิชาชีพอิสระ

(๑๖) ส่งเสริมให้อาชีพครูมีสถานภาพทางสังคมที่สูงขึ้น เพื่อจูงใจให้บุคคลผู้มีความรู้ความสามารถเข้าสู่ระบบการให้การศึกษา รวมทั้งปรับปรุงสวัสดิการและสร้างหลักประกันในวิชาชีพให้สามารถดำรงชีพอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

(๑๗) ส่งเสริมการพัฒนาสถาบันการศึกษาเอกชนเพื่อยกระดับคุณภาพให้ได้มาตรฐานผ่านกองทุนเงินกู้ยืมดอกเบี้ยต่ำและใช้บัตรการศึกษาสำหรับคนยากจนเพื่อสนับสนุนให้โรงเรียนเอกชนได้ช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐ

(๑๘) ปรับปรุงกฎระเบียบกองทุนเงินกู้ยืมให้สอดคล้องและเหมาะสม เพื่อให้ภาคเอกชนสามารถกู้ยืมเงินจากกองทุนนำไปใช้ปรับปรุงให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อการจัดการศึกษา

(๑๙) ส่งเสริมให้ครอบครัวและชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการศึกษาทั้งในและนอกระบบให้กับบุตรหลานของตนโดยผ่านองค์กรส่วนท้องถิ่น สถาบันการศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน รวมทั้งองค์กรของชุมชน

(๒๐) สร้างวินัยคนในชาติโดยส่งเสริมให้มีกิจกรรมลูกเสือ ลูกเสือชาวบ้านและยุวกาชาดให้เป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น

(๒๑) ส่งเสริมให้มีการศึกษาระดับอุดมศึกษาอย่างกว้างขวางทั่วถึง และมีอิสระโดยสนับสนุนสถาบันทั้งภาครัฐและเอกชนให้ผลิตบัณฑิตที่มีปริมาณและคุณภาพที่สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ รวมทั้งส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อแก้ไขปัญหาและสร้างความเป็นเลิศทางวิชาการของท้องถิ่น

(๒๒) สนับสนุนให้มีการรวมศูนย์นโยบายการจัดการศึกษาอย่างชัดเจน

(๒๓) สนับสนุนให้มีกฎหมายการศึกษาแห่งชาติภายใต้กรอบของการจัดการศึกษาในทุกระดับให้มีความเป็นเอกภาพ

(๒๔) เร่งปรับโครงสร้างการผลิตบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ให้มีความสมดุลและสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ

๓.๑.๒ การกีฬา

(๑) ส่งเสริมให้เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไปออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อพัฒนาให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญาและจริยธรรม

(๒) มุ่งพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน กีฬามวลชน กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และกีฬาเพื่อการอาชีพโดยใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬา และจัดตั้งสนามกีฬาให้เพียงพอกับความต้องการ

(๓) มุ่งพัฒนาและนำความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี การกีฬา เช่น วิชาด้านสรีรวิทยา การออกกำลังกาย โภชนาการกับการกีฬา จิตวิทยา การกับการกีฬา ชีวกลศาสตร์การกีฬา เวชศาสตร์การกีฬา และวิศวกรรมและเทคโนโลยีทางการกีฬามาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาขีดความสามารถของผู้ออกกำลังกายและเล่นกีฬา

(๔) สนับสนุนองค์การภาครัฐและเอกชนทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นโดยเฉพาะองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาการกีฬาอย่างแท้จริงและเป็นรูปธรรม รวมทั้งสร้างเอกภาพการบริหารและการจัดการด้านพัฒนากีฬาควบคู่ไปด้วย

(๕) สนับสนุนให้มีการปรับปรุงพระราชบัญญัติการกีฬา ให้เหมาะสมกับยุคสมัยพร้อมกับส่งเสริมให้มีการพัฒนากีฬาอาชีพบางชนิด เช่น ฟุตบอล มวยไทย มวยสากล กอล์ฟ โดยมีกฎหมายรองรับอย่างถูกต้องและเป็นมาตรฐาน

(๖) สนับสนุนให้มีการจัดตั้งสถาบันทางพลศึกษาและกีฬา ในทุกจังหวัด และจัดสร้างศูนย์กีฬาเมืองหลักในภูมิภาคต่างๆ อย่างน้อยภาคละ ๒ แห่ง เพื่อรองรับการจัดการแข่งขันกีฬาระดับชาติและระดับนานาชาติ

๓.๒ การสาธารณสุข

พรรคชาติพัฒนาให้ความสำคัญกับนโยบายสาธารณสุขในฐานะที่เป็นบริการขั้นพื้นฐานที่รัฐพึงให้กับประชาชน ทั้งในการเฝ้าระวัง การคุ้มครองป้องกัน บำบัดรักษาและฟื้นฟูที่มีประสิทธิภาพภายใต้การส่งเสริมการค้นคว้าวิจัย การให้บริการที่เป็นธรรมซึ่งกระจายไปอย่างทั่วถึงเพียงพอในอนาคตที่จะพัฒนาสุขภาพอนามัยของบุคคล ในชาติให้มีความสมบูรณ์แข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจเพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ

(๑) ส่งเสริมการบริการด้านสาธารณสุขให้ประชาชนได้รับบริการที่ได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึง กำหนดให้ผู้ยากไร้มีสิทธิที่จะได้รับการรักษาพยาบาลจากสถานบริการสาธารณสุขของรัฐโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ภายใต้บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

(๒) เร่งรัดขยายงานสาธารณสุขมูลฐานในชนบท โดยสนับสนุนองค์กรประชาชน สถาบันครอบครัว อาสาสมัครสาธารณสุขให้เข้ามามีบทบาทอย่างเข้มแข็งในการดูแลสุขภาพอนามัยของประชาชน

(๓) เร่งรัดการผลิตและพัฒนาบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข รวมทั้งบุคลากรด้านอชีวเวชศาสตร์และสิ่งแวดล้อมให้มีคุณภาพเพียงพอและให้มีการกระจายบุคลากรและอุปกรณ์การแพทย์อย่างเหมาะสม สนับสนุนให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการผลิตและพัฒนาบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุขตลอดจนส่งเสริมการนำเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขที่ทันสมัยและคุ้มค่ามาใช้ในการให้บริการ

(๔) เร่งรัดการควบคุมป้องกันการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ ส่งเสริมให้ชุมชนและครอบครัวมีส่วนร่วมในการบำบัดฟื้นฟูผู้ป่วย ตลอดจนให้ความรู้ในการป้องกันปัญหาและแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง

(๕) กวดขันอย่างจริงจังในการให้ความคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้รับความปลอดภัยและเป็นธรรมทั้งจากสินค้าอุปโภคและบริโภค

(๖) ส่งเสริมการค้นคว้าวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ด้านสาธารณสุข ทั้งในการบำบัดรักษาและการป้องกันโรค โดยเฉพาะการพัฒนาการแพทย์แผนไทย

(๓) สนับสนุนการเฝ้าระวังและควบคุมป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดต่อที่มีอยู่และอาจเกิดขึ้นในอนาคต

(๔) ส่งเสริมระบบการประกันสุขภาพ ระบบส่งต่อผู้ป่วยที่มีคุณภาพ ให้กระจายไปสู่ประชาชนอย่างทั่วถึง โดยเน้นที่กลุ่มคนยากจนและด้อยโอกาสในสังคม

(๕) บำบัดฟื้นฟูให้ผู้ติดยาเสพติด สามารถดำรงตนให้อยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข รวมทั้งไม่หวนกลับไปใช้ยาเสพติดอีก

(๑๐) จัดให้มีระบบบริการน้ำสะอาดในการอุปโภคและบริโภคให้ครบทุกหมู่บ้าน

๓.๓ สิทธิมนุษยชน ชุมชนท้องถิ่น และการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันทางสังคม

พรรคชาติพัฒนาจะให้ความคุ้มครองสิทธิของประชาชน รวมทั้งปกป้องมิให้เกิดการละเมิดศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ภายใต้บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ โดยส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกันระหว่างรัฐ องค์กรพัฒนาเอกชน องค์กรชุมชน หมู่บ้าน รวมทั้งส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกันระหว่างรัฐต่อรัฐเพื่อปกป้องคุ้มครองประชาชนไทยทั้งผู้ที่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศและนอกประเทศ ตลอดจนเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันทางสังคม ดูแลและคุ้มครองประชาชนจากความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ยาเสพติด ให้การป้องกันช่วยเหลือประชาชนจากภัยธรรมชาติและอุบัติภัย

(๑) ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ด้านสิทธิแก่ประชาชน โดยผ่านการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ เพื่อให้ประชาชนเคารพในสิทธิ และรักษาไว้ซึ่งสิทธิของตนเองภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย

(๒) คຸ້มครองและปกป้องประชาชนจากการถูกละเมิดสิทธิที่พึงมีภายใต้ บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

(๓) เอื้ออำนวยให้เกิดการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารสาธารณะในครอบครอง ของหน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่นให้ประชาชนได้รับทราบ ตามสิทธิในบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ เว้นแต่การเปิดเผยข้อมูลนั้นจะกระทบต่อ ความมั่นคงของรัฐ ความปลอดภัยของประชาชนหรือส่วนได้ส่วนเสียอันพึงได้รับ ความคุ้มครองของบุคคลอื่น

(๔) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในระดับภูมิภาคเพื่อให้การรับรอง และคุ้มครองสิทธิมนุษยชน สิทธิทางสังคม วัฒนธรรม และสิทธิทางการเมือง

(๕) เร่งแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบปฏิบัติที่ขัดต่อบทบัญญัติ รัฐธรรมนูญและสนธิสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยเรื่องสิทธิที่ไทยเข้าร่วมเป็นภาคี

(๖) คຸ້มครองและสนับสนุนการรวมตัวเป็นชุมชนท้องถิ่นเพื่ออนุรักษ์ พื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นและ ของชาติ รวมถึงการส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการจัดการบำรุง รักษาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

(๗) สนับสนุนให้องค์กรพัฒนาเอกชนมีส่วนร่วมในการปกป้องคุ้มครอง สิทธิแก่ประชาชนโดยการประสานความร่วมมือกับรัฐ

(๘) เด็ก เยาวชน และบุคคลในครอบครัวต้องได้รับความคุ้มครอง จากการถูกใช้ความรุนแรงและการปฏิบัติอันไม่เป็นธรรม รวมถึงการป้องกันการถูกละเมิด สิทธิด้วยเหตุแห่งความแตกต่างด้านกายภาพ

(๕) สนับสนุนให้บุคคลผู้ซึ่งมีอายุเกิน ๖๐ ปีบริบูรณ์ และมีรายได้ไม่เพียงพอแก่การยังชีพรวมถึงบุคคลซึ่งพิการหรือทุพพลภาพได้รับความช่วยเหลือจากรัฐตามควรแก่การดำรงชีพ

(๑๐) ส่งเสริมให้องค์กรอิสระที่เข้มแข็ง เพื่อทำหน้าที่ดูแลผลประโยชน์ของประชาชนทั้งในด้านสิทธิมนุษยชนและการคุ้มครองผู้บริโภค

(๑๑) ส่งเสริมการรวมกลุ่มกันของประชาชน เพื่อปกป้องคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ พิทักษ์หรือธำรงไว้ซึ่งความเป็นธรรมทางสังคม

(๑๒) สืบทอดเอกลักษณ์ของความเป็นไทยและการสร้างสรรค์ศิลปวัฒนธรรมสาขาต่างๆ ให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตปัจจุบันและอนาคต รวมทั้งสนับสนุนการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ และรับวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม ตลอดจนตั้งศูนย์ส่งเสริมวัฒนธรรมไทยในต่างประเทศที่สำคัญ

(๑๓) ส่งเสริมการศึกษาของพระสงฆ์และพัฒนากาการบริหารการเผยแพร่งานด้านศาสนาให้มีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมให้สถาบันทางศาสนามีส่วนร่วมในการให้ความช่วยเหลือและพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมแก่ประชาชน

(๑๔) สนับสนุนบทบาทสตรีให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง รวมทั้งจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกระดับ

(๑๕) ส่งเสริมและให้การสงเคราะห์รวมทั้งฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้ด้อยโอกาสในสังคมให้สามารถพึ่งตนเองได้และมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

(๑๖) ให้ความคุ้มครองสิทธิของผู้อพยพ ลี้ภัย ตลอดจนแรงงานต่างชาติภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมายและสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่ไทยเข้าร่วมเป็นภาคี

(๑๓) ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทุกประเภทอย่างจริงจัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระบวนการผลิต การค้ายาเสพติด ยาบ้า และสารออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทอื่น รวมทั้งรณรงค์ให้ประชาชนตระหนักถึงมหันตภัยและโทษของสิ่งเหล่านั้น

(๑๔) ป้องกันและปราบปรามกระบวนการค้าประเวณี และใช้มาตรการปราบปรามอย่างจริงจังต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องการค้าประเวณีเด็ก รวมทั้งให้ความคุ้มครองสตรีและเด็กมิให้เข้าสู่กระบวนการดังกล่าว

(๑๕) ให้การฟื้นฟูด้านจิตใจ ร่างกาย และสนับสนุนให้ผู้ที่เคยประกอบอาชีพโสเภณี หรือผู้ที่คิดจะเลิกอาชีพให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างเป็นสุขในสังคม

(๑๖) ป้องกันและกำหนดมาตรการแก้ไขปัญหาอันเกิดจากภัยธรรมชาติ และอุบัติเหตุในระยะยาว รวมทั้งให้ความช่วยเหลือและฟื้นฟูสภาพชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนภายหลังประสบภัยโดยเร่งด่วน

๓.๔ แรงงานและสวัสดิการสังคม

พรรคชาติพัฒนามุ่งให้ความสำคัญกับแรงงานในฐานะที่เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศโดยจะปรับโครงสร้างแรงงานภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรม ตลอดจนภาคบริการให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ให้ความสำคัญคุ้มครอง พัฒนาและส่งเสริมแรงงานไทยให้มีทักษะ มีความรู้ความสามารถ เป็นที่ยอมรับในระดับสากล และเสริมสร้างบรรยากาศ ความเอื้ออาทร การเกื้อกูลกันในการทำงานระหว่างเจ้าของกิจการและผู้ทำงานภายใต้องค์กรตัวแทนของทั้งสองฝ่าย ที่มีความเข้มแข็งสามารถเจรจาแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง

ในด้านสวัสดิการสังคม พรรคชาติพัฒนาจะดำเนินการให้เกิดระบบสวัสดิการสังคมที่เพียงพอในอันที่จะเสริมสร้างความมั่นใจแก่ประชาชนต่อการดำเนินชีวิตนับแต่เกิด จนกระทั่งสิ้นชีวิตให้ทั่วถึงและกระจายไปอย่างมีประสิทธิภาพ

(๑) เพิ่มประสิทธิภาพในภาคเกษตรให้มากขึ้น โดยการส่งเสริม สนับสนุน การสร้างงานและการลงทุนให้แก่แรงงานภาคเกษตรให้สอดคล้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรม การส่งออกและการบริโภคภายในประเทศ

(๒) เร่งรัดและขยายการผลิตกำลังคนทั้งในระบบและนอกระบบการศึกษา ส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาทักษะ มาตรฐานฝีมือแรงงาน และถ่ายทอดเทคโนโลยีโดยการจูงใจด้วยมาตรการด้านภาษีและ การกำหนดเป็นเงื่อนไข ของมาตรฐานโรงงานอุตสาหกรรม ตลอดจนสนับสนุนให้มีกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน

(๓) จัดตั้งสถาบันประกันมาตรฐานแรงงาน เพื่อรับรองคุณสมบัติและ ความเชี่ยวชาญของแรงงานไทย ให้เป็นที่ยอมรับของต่างประเทศ

(๔) จัดให้มีศูนย์กลางของระบบเครือข่ายการจัดหางานซึ่งประกอบ ไปด้วยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการหางานและการจ้างงานของทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้หางานและผู้จ้างงาน

(๕) ส่งเสริมแรงงานสัมพันธ์ในระดับทวิภาคีและไตรภาคี เพื่อสร้าง บรรยากาศการทำงานร่วมกันระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง โดยเสริมสร้างความเข้มแข็ง ให้กับผู้นำแรงงานและองค์กรแรงงานทั้งในส่วนของลูกจ้างและนายจ้างให้สามารถ เจริญมุ่งไปสู่การประสานประโยชน์ที่เป็นธรรมของทั้งสองฝ่าย

(๖) ปรับปรุงกฎหมายแรงงาน กฎ และข้อบังคับ ตลอดจนระเบียบ ปฏิบัติ เพื่อให้เกิดผลสูงสุดต่อกำลังแรงงานของชาติ โดยเฉพาะแรงงานหญิงและเด็ก

(๗) ส่งเสริมมาตรการด้านการประกันสังคม การขยายขอบข่ายของ การให้สวัสดิการแรงงานให้ครอบคลุมและมีคุณภาพ โดยเฉพาะแรงงานนอกระบบ

(๘) ขจัดความไม่เป็นธรรมในการได้รับสิทธิประโยชน์ ค่าตอบแทน อันเกิดจากความแตกต่างทางเพศ เชื้อชาติ ศาสนา และเหตุทางกายภาพที่ไม่มีผล ต่อคุณภาพและปริมาณของการทำงาน

(๙) ปกป้อง คุ้มครอง ความปลอดภัยการได้รับค่าจ้างเงินเดือนและ การมีสภาพแวดล้อมการทำงานที่ดีของกำลังแรงงาน

(๑๐) ส่งเสริมให้รัฐมีส่วนร่วมในการลดค่าใช้จ่ายในการหาตลาดแรงงาน ต่างประเทศและแก้ปัญหาการถูกหลอกลวงโดยจัดให้อยู่ในระบบรัฐต่อรัฐ

(๑๑) สนับสนุนให้มีกองทุนกู้ยืมสำหรับแรงงานไทยที่จะเดินทางไปทำงาน ต่างประเทศ

(๑๒) ส่งเสริมจริยธรรมทางธุรกิจให้เกิดขึ้นกับผู้ประกอบการ

(๑๓) คุ้มครองและควบคุมการเข้ามาทำงานของแรงงานต่างชาติโดย เข้มงวดและเป็นระบบ

(๑๔) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีมาตรการที่ชัดเจนเพื่อนำไปสู่ระบบ สวัสดิการทางสังคมที่มีคุณภาพและกระจายไปสู่ประชาชนอย่างทั่วถึง

(๑๕) ผลักดันให้มีการตรากฎหมายเกี่ยวกับสวัสดิการสังคมและส่งเสริม ให้มีการจัดตั้งกองทุนสวัสดิการสังคม เพื่อดำเนินการคุ้มครองดูแลผู้สูงอายุ เด็ก เยาวชน คนพิการและทุพพลภาพ ผู้ด้อยโอกาสและผู้ที่มีความอุปการะ

(๑๖) เร่งดำเนินการให้เกิดการกระจายการบริการด้านสวัสดิการสังคม ไปยังชนบทให้ทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ

๔. นโยบายด้านความมั่นคงและการต่างประเทศ

พรรคชาติพัฒนาจะมุ่งสร้างเสริมบทบาทการต่างประเทศ เพื่อการขยายความร่วมมือและส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งสร้างเสริมบทบาทของประเทศไทยให้เป็นที่ยอมรับและเชื่อถือในเวทีระหว่างประเทศบนพื้นฐานของความเสมอภาค ให้ความสนใจกับปัญหาของภูมิภาคและสังคมโลก โดยได้กำหนดนโยบายด้านความมั่นคงและการต่างประเทศไว้ดังนี้

(๑) ยึดมั่นในพันธกรณี กฎบัตรสหประชาชาติ และองค์การระหว่างประเทศ ตลอดจนส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนตามระบอบประชาธิปไตย

(๒) ส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีและความร่วมมือกับนานาชาติทั้งทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ทั้งในระดับภูมิภาคและนานาชาติ โดยไม่แทรกแซงกิจการภายในระหว่างกัน

(๓) สร้างบทบาทของไทยให้เป็นที่ยอมรับ และเชื่อถือในเวทีการเมือง และเศรษฐกิจระหว่างประเทศทั้งในระดับภูมิภาคและนานาชาติ โดยอยู่บนพื้นฐานของความเสมอภาค

(๔) ปรับปรุงองค์การของรัฐในด้านความมั่นคง และการต่างประเทศ ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

(๕) ส่งเสริมและคุ้มครองดูแลผลประโยชน์ของคนไทยในต่างประเทศ รวมทั้งการพัฒนาด้านการลงทุนและการตลาด

(๖) ส่งเสริมความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและประเทศในภูมิภาค ให้เกิดความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง

(๓) เสริมสร้างและพัฒนาให้กองทัพสามารถปฏิบัติการกิจ ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

(๔) เสริมสร้างและปรับปรุงองค์กรและบุคลากรที่รับผิดชอบด้านความมั่นคงให้มีประสิทธิภาพเพื่อดำรงไว้ซึ่งเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งดินแดน

๕. นโยบายด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม

๕.๑ นโยบายด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ภายใต้ระบบการแข่งขันทางการค้าอย่างเสรีตามข้อตกลงขององค์การการค้าโลก (WTO) ประเทศไทยจะต้องพัฒนาขีดความสามารถของการแข่งขันในตลาดโลก โดยการลดการพึ่งพาการนำเข้าวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญของการขาดดุลการค้ากับต่างประเทศและทำให้ไม่สามารถจะแข่งขันกับประเทศเพื่อนบ้านที่มีระบบการผลิต ซึ่งได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบจากต้นทุนการผลิตที่ต่ำกว่า ทั้งทางด้านแรงงานและประสิทธิภาพของกระบวนการผลิตได้

การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องสร้างให้เกิดขึ้นนับแต่พื้นฐานของวิถีชีวิต กระบวนการคิด การเรียนรู้ของคนไทย ตลอดจนการถ่ายทอดเทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา รวมถึงระบบโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่เอื้ออำนวยต่อการสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันทางการค้าภายใต้ระบบเศรษฐกิจแบบเสรี โดยมีเป้าหมาย คือ

๕.๑.๑ การพัฒนาบุคลากร

๕.๑.๒ การพัฒนาการวิจัยและพัฒนา (Research and Development)

๕.๑.๓ การถ่ายทอดเทคโนโลยี

๕.๑.๔ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

จากเป้าหมายทั้ง ๔ ข้างต้น มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อส่งเสริมและพัฒนาส่วนต่างๆ ดังนี้

๕.๑.๑ การพัฒนาบุคลากร

(๑) พัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้เกิดขึ้นในวิถีชีวิตของประชาชนทุกคนโดยส่งเสริมการศึกษา วิจัย ให้แก่สถานศึกษา ตลอดจนหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ด้วยหลักวิชาการและเครื่องมือที่ทันสมัย

(๒) พัฒนาบุคลากรทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทั้งในเรื่องปริมาณคุณภาพและความสามารถให้เป็นที่ยอมรับเพื่อสนองความต้องการในการพัฒนาประเทศ

๕.๑.๒ การพัฒนาการวิจัยและพัฒนา (Research and Development)

(๑) สนับสนุนและส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีในประเทศให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมอย่างต่อเนื่อง และเป็นระบบเพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศ

(๒) ส่งเสริมพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยความร่วมมือกันระหว่างสถาบันวิจัย สถาบันการศึกษา ธุรกิจภาคการผลิตและการบริการ ตลอดจนหน่วยราชการและรัฐวิสาหกิจในการสร้างขีดความสามารถของการผลิตเพื่อการแข่งขันกับต่างประเทศ ทั้งในด้านอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม โดยเน้นกระบวนการผลิตและผลผลิตเป็นหลัก

(๓) ส่งเสริมให้มีการขยายความร่วมมือกับต่างประเทศในการวิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแบบครบวงจร และสามารถนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาประเทศได้

๕.๑.๓ การถ่ายทอดเทคโนโลยี

(๑) สนับสนุนให้มีการใช้เทคโนโลยีที่ไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ตลอดจนส่งเสริมให้มีการวิจัยพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีดังกล่าวขึ้นมาภายในประเทศ

(๒) สนับสนุนและส่งเสริมการเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการที่จะนำไปสู่การพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีจากทั้งภายในและต่างประเทศให้เหมาะสมเพื่อใช้ประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม

๕.๑.๔ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

(๑) ส่งเสริมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จำเป็นต่อโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจโดยเน้นระบบการโทรคมนาคม ขนส่ง ไฟฟ้า ประปา และระบบการจัดสรรน้ำเพื่อบริโภคและเพื่อการเกษตร ตลอดจนการอนามัย การแพทย์ ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความมั่นคงของชาติ

(๒) จัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ทันสมัยรองรับการพัฒนาระบบเศรษฐกิจเพื่อการส่งออกและลดการนำเข้า

(๓) ปรับปรุง แก้ไข กฎหมาย กฎ ระเบียบ ที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้สอดคล้องและเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของชาติ

๕.๒ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕.๒.๑ การอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ

(๑) อนุรักษ์ คุ้มครอง ทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งใช้มาตรการป้องกันและปราบปรามการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ ทั้งที่ดิน ป่าไม้ และทรัพยากรธรรมชาติอื่นๆ โดยจะใช้อำนาจที่มีอยู่ตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด และให้ประชาชนในพื้นที่มีบทบาทในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้มากยิ่งขึ้น

(๒) ดูแลการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ และความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุลเพื่อให้เกิดประโยชน์ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ นันทนาการ และการอนุรักษ์ ควบคู่กันไปอย่างเหมาะสม โดยยึดหลักการของการพัฒนาที่ยั่งยืน

(๓) เร่งสร้างจิตสำนึกแก่ประชาชน และเยาวชนของชาติ ให้เล็งเห็นความสำคัญของการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ ตลอดจนกระตุ้นให้มีส่วนร่วมและมีบทบาทโดยตรงในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีระบบต่อเนื่อง

(๔) อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรประมงในน่านน้ำไทยเพื่อประโยชน์ในด้านเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมให้เกิดประโยชน์และความเป็นธรรมสูงสุดในสังคม

(๕) ประสานงานและปรับปรุงการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมโดยมุ่งให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาประเทศและคุณภาพชีวิตของประชาชน

(๖) เร่งรัดแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อประชาชน โดยเฉพาะปัญหาหามลภาวะในด้านน้ำ อากาศ การกำจัดสิ่งปฏิกูลและกากของเสีย จากชุมชนสถานประกอบการธุรกิจต่างๆ รวมทั้งให้เอกชนมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

๕.๒.๒ การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรน้ำ

(๑) จัดทำแผนแม่บทสำหรับการอนุรักษ์ การพัฒนาทรัพยากรน้ำ และใช้น้ำอย่างเป็นระบบ ให้เพียงพอสำหรับการอุปโภคบริโภค การอุตสาหกรรม การเกษตรกรรม โดยคำนึงถึงการพัฒนาระบบนิเวศวิทยา การอนุรักษ์และพัฒนาป่าไม้ ต้นน้ำลำธารควบคู่กันไป พร้อมทั้งสนับสนุนให้องค์กรประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วม ในการพัฒนาบริหารและการบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ

(๒) ร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนาแหล่งน้ำ เพื่อประโยชน์ร่วมกันของภูมิภาค

(๓) สนับสนุนส่งเสริมให้ภาคเอกชนมีบทบาทในการจัดการน้ำ เพื่อการอุตสาหกรรมมากขึ้น โดยรัฐสนับสนุนแหล่งเงินจากสถาบันการเงินของรัฐ

(๔) จัดเก็บค่าธรรมเนียมการใช้น้ำที่มีใช้เพื่อการเกษตรในอัตรา ที่เหมาะสมและคุ้มค่ากับการลงทุนและเพื่อให้เกิดการประหยัดการใช้น้ำมากที่สุด

๕.๒.๓ การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรป่าไม้

(๑) ให้ความสำคัญในการดูแลรักษาพื้นที่ป่าอนุรักษ์และป่า ต้นน้ำลำธาร โดยจะกวดขันให้เจ้าหน้าที่ควบคุมดูแลอย่างเข้มงวดและใช้ประโยชน์ จากเทคโนโลยีใหม่ๆ เช่น ภาพถ่ายทางดาวเทียมในการควบคุมดูแล ทั้งจะเร่งรัด ประกาศพื้นที่อุทยานแห่งชาติและเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ในพื้นที่ป่าที่ยังสมบูรณ์ เพิ่มขึ้นโดยเร็ว

(๒) ดำเนินการสำรวจเพื่อจำแนกพื้นที่ป่าออกเป็นป่าอนุรักษ์ และป่าเศรษฐกิจให้สำเร็จสมบูรณ์โดยเร่งด่วน และนำผลจากการสำรวจมาใช้ประโยชน์ ให้เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริง

(๓) สนับสนุนการปลูกป่าของเกษตรกร และฟื้นฟูป่าไม้ของชาติ เพื่อเพิ่มจำนวนพื้นที่ป่าไม้ให้มากขึ้นอย่างมีระบบและต่อเนื่อง

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เอกชนปลูกสร้างสวนป่าเพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจและการรักษาความชุ่มชื้น

(๕) อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ชายเลน รวมทั้งกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามผู้บุกรุกป่าชายเลนให้สามารถดำเนินการได้อย่างเป็นรูปธรรม

๕.๒.๔ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เกี่ยวกับพลังงาน

(๑) เร่งรัดการสำรวจ ผลิต และจัดหาแหล่งพลังงานทั้งในและต่างประเทศที่เหมาะสมให้เพียงพอควบคู่ไปกับมาตรการการอนุรักษ์ให้ประหยัดพลังงานและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

(๒) ร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ และแหล่งพลังงานเพื่อประโยชน์ร่วมกันของภูมิภาค

(๓) ร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชน โดยการเพิ่มกำลังการผลิตของโรงกลั่นน้ำมันที่มีอยู่แล้วให้มากขึ้นตามความจำเป็น ในขณะที่เดียวกันจะเร่งรัดให้มีการใช้น้ำมันอย่างประหยัด

(๔) ร่วมมือกับภาครัฐและเอกชนในการปรับปรุงโครงสร้างราคาน้ำมันในประเทศตามการเปลี่ยนแปลงของราคาน้ำมันที่เหมาะสม และจะดำเนินการวางแผนส่งเสริมให้มีการใช้น้ำมันอย่างประหยัดให้เหมาะสมกับสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

(๕) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาระบบพลังงานเซลล์แสงอาทิตย์ และดำเนินการให้มีการนำพลังงานทดแทนมาใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สังคม

๕.๒.๕ การแก้ไขปัญหามลพิษและสิ่งแวดล้อม

(๑) เร่งรัดแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน โดยเฉพาะปัญหามลพิษในด้านน้ำ อากาศ เสียง การกำจัดสิ่งปฏิกูล และกากของเสียจากชุมชน โรงงานอุตสาหกรรมและสถานประกอบการธุรกิจต่างๆ ตลอดจนขยะติดเชื้อของโรงพยาบาลโดยมีหลักการให้ธุรกิจหรือเอกชนที่มีส่วนทำลายสิ่งแวดล้อมต้องรับผิดชอบทางการเงินในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างเป็นธรรม

(๒) ป้องกันอันตรายจากสารพิษและวัตถุอันตราย โดยปรับปรุงระบบควบคุมตั้งแต่การขนส่ง การเก็บรักษา และการกำจัด รวมทั้งควบคุมให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด

(๓) เร่งสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนตระหนักถึงภัยอันตรายที่เกิดจากปัญหามลพิษและสิ่งแวดล้อม และสนับสนุนบทบาทของชุมชน รวมทั้งองค์กรพัฒนาเอกชนให้มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาดังกล่าวร่วมกับภาครัฐ

ข้อบังคับพรรคชาติพัฒนา พ.ศ. ๒๕๕๗

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคชาติพัฒนา พุทธศักราช ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้นับตั้งแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมืองเป็นต้นไป

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๓ พรรคการเมืองนี้มีชื่อว่า “พรรคชาติพัฒนา” เรียกชื่อย่อว่า “ช.พ.น.” เรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า “CHART PATTANA PARTY” และเรียกชื่อย่อภาษาอังกฤษว่า “CPP”

ข้อ ๔ เครื่องหมายพรรค ความหมาย และตรา

๔.๑ เครื่องหมายพรรคชาติพัฒนาประกอบขึ้นด้วยรูปร่างกลม ซึ่งเปรียบเสมือนลูกโลกสีน้ำเงินที่กำลังหมุนโดยมีแถบเงาสีน้ำเงินเป็นรัศมีซ้าย-ขวา ข้างละ ๒ แถบ ตรงกลางเป็นรูปประเทศไทยสีเหลืองทองด้านล่างมีอักษรชื่อพรรคว่า พรรคชาติพัฒนา เพื่อพัฒนาชาติ มีความหมายว่า พรรคชาติพัฒนามุ่งพัฒนาประเทศ ด้วยวิสัยทัศน์ให้ทันกับกระแสโลกาภิวัตน์ เพื่อให้ประเทศไทยมีความเจริญรุ่งเรือง ในทุกด้าน สัมกับเป็นแผ่นดินทองบนพื้นพิภพ ดังภาพ

พรรคชาติพัฒนา
เพื่อพัฒนาชาติ

๔.๒ ตราขางเครื่องหมายสำหรับประทับรับรองเอกสารของพรรค เป็นเครื่องหมายย่อในลักษณะเดียวกันตามข้อ ๔.๑ หากแต่ใช้สีเดียวล้วน และสีพื้นของเครื่องหมายไม่มี ดังภาพ

ข้อ ๕ สำนักงานใหญ่ของพรรคตั้งอยู่ ณ ๕๒/๑ ตรอกโรงต้ม ตำบลในเมือง อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา ๓๐๐๐๐

การโยกย้ายที่ตั้งสำนักงานใหญ่ของพรรค ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค โดยมติเห็นชอบไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๖ สาขาพรรคชาติพัฒนาที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งขึ้น ณ ที่ใด ให้เรียกชื่อว่า “พรรคชาติพัฒนา สาขา .....” โดยมีชื่อของท้องถิ่นนั้นต่อท้ายด้วย

ข้อ ๗ อุดมการณ์และวัตถุประสงค์ของพรรค คือ

๗.๑ พรรคชาติพัฒนา จัดตั้งขึ้นมาเพื่อให้เป็นพรรคการเมืองของปวงชนชาวไทย และดำเนินงานทางการเมืองตามวิถีทางแห่งระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๗.๒ พรรคชาติพัฒนา จักเป็นตัวแทนของปวงชนชาวไทยทั้งปวงทุกหมู่เหล่า โดยไม่จำกัดเชื้อชาติ ศาสนา และไม่เลือกว่าปวงชนนั้นๆ จะอยู่ในองค์กรใด เว้นไว้แต่บุคคลหรือองค์กรนั้นๆ เป็นปฏิปักษ์ต่อความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

๗.๓ พรรคชาติพัฒนา จักส่งเสริมการสร้างระบบพรรคการเมืองให้เป็นสถาบันทางการเมืองในการปกครองระบอบประชาธิปไตย

๗.๔ พรรคชาติพัฒนา จักยึดมั่นและปฏิบัติตามข้อบังคับและนโยบายของพรรคด้วยวิธีการประชาธิปไตย

๗.๕ พรรคชาติพัฒนา จักปฏิบัติงานทางการเมืองเพื่อมุ่งมั่นที่จะรักษาผลประโยชน์ของปวงชนชาวไทยและประเทศชาติเป็นหลัก

๗.๖ พรรคชาติพัฒนา จักรักษาและสร้างเสริมสัมพันธ์ไมตรีกับทุกชาติทุกประเทศในสากลโลกในลักษณะประสานประโยชน์ และอย่างมีเกียรติซึ่งกันและกัน

หมวด ๒

สมาชิกภาพ

ข้อ ๘ สมาชิกพรรคชาติพัฒนามี ๓ ประเภท คือ

(๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์

(๒) สมาชิกสามัญ

(๓) สมาชิกสมทบ

ข้อ ๙ สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ บุคคลที่มีอุปการคุณต่อพรรค หรือผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษ หรือผู้เชี่ยวชาญที่คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้เชิญเข้าเป็นสมาชิกสมาชิกกิตติมศักดิ์ไม่ต้องเสียค่าบำรุง

ข้อ ๑๐ สมาชิกสามัญ ได้แก่ บุคคลที่ยื่นใบสมัครตามข้อบังคับ และคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติอนุมัติให้เป็นสมาชิกได้ สมาชิกสามัญต้องเสียค่าบำรุงพรรคประจำปี ส่วนอัตราที่จะเก็บเท่าไรและจะเก็บเมื่อใดนั้น ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค ผู้ที่เป็นสมาชิกสามัญอยู่ก่อนวันใช้ข้อบังคับพรรคนี้ให้ถือว่าเป็นสมาชิกสามัญโดยไม่ต้องสมัครใหม่

ข้อ ๑๑ สมาชิกสมทบ ได้แก่ บุคคลที่ยื่นใบสมัครและคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้เป็นสมาชิกสมทบได้ โดยไม่ต้องเสียค่าบำรุง

ข้อ ๑๒ บุคคลผู้มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ มีสิทธิเข้าเป็นสมาชิกของพรรค

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ยื่นใบสมัครเข้าเป็นสมาชิก

(๓) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

(๔) ไม่เป็นคนที่ศาลสั่งให้เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

หรือบุคคลล้มละลาย

(๕) ไม่ถูกคุมขังโดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๖) ไม่อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง

(๗) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๘) ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

(๙) เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ข้อ ๑๓ การสมัครเป็นสมาชิกพรรคให้ผู้สมัครยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคต่อเลขาธิการพรรคหรือต่อประธานสาขาพรรคแล้วให้เลขาธิการพรรค

พิจารณาเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค และเมื่อคณะกรรมการบริหารพรรค
อนุมัติให้รับสมาชิกได้ สมาชิกผู้นั้นมีสิทธิได้รับบัตรประจำตัวสมาชิกพรรคไว้เป็น
หลักฐานด้วย

ข้อ ๑๔ การคัดค้านผู้สมัครเป็นสมาชิกสามัญ ต้องทำเป็นหนังสือมีสมาชิก
สามัญรับรองไม่น้อยกว่าสามคนและต้องชี้แจงเหตุผลในการคัดค้าน ประกอบด้วย
คำคัดค้านให้ยื่นต่อเลขาธิการพรรคหรือประธานสาขาพรรคแล้วแต่กรณี และให้ส่งวน
คำคัดค้านไว้เป็นความลับ

เมื่อมีคำคัดค้านดังกล่าว การออกเสียงลงคะแนนของคณะกรรมการบริหารพรรค
เพื่อรับหรือไม่รับผู้ถูกคัดค้านเป็นสมาชิกให้ออกเสียงโดยลงคะแนนลับ

ข้อ ๑๕ ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิกสามัญ
โดยจะมีคำคัดค้านหรือไม่ก็ตามให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้นั้นทราบโดยเร็ว คำวินิจฉัย
ของคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือว่าถึงที่สุด

ข้อ ๑๖ สมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลงเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ไปเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่น
- (๔) ขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกตามข้อบังคับพรรคข้อ ๑๒
- (๕) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออกตามข้อ ๑๐๒ (๕)
- (๖) ศาลมีคำสั่งให้ยุบเลิกพรรค

ข้อ ๑๗ การสิ้นสุดของสมาชิกภาพตามข้อ ๑๖ (๕) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรง
ตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วยมติของพรรคต้องเป็นมติที่ประชุมร่วม

ของคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรค และมติ
ดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค
และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด และการลงมติให้ลงคะแนนลับเท่านั้น
แต่ถ้าสมาชิกผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พรรค
มีมติคัดค้านว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ
และศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมิได้มีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม
ของรัฐธรรมนูญ ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย
แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม
ของรัฐธรรมนูญ สมาชิกผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นได้ภายใน
สามสิบวันนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย

ข้อ ๑๘ การลาออกจากสมาชิกภาพของพรรคให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์และสมาชิกสมทบ ยื่นหนังสือเป็นหลักฐานต่อ
เลขาธิการพรรคและมีผลเมื่อหัวหน้าพรรคลงนามรับใบลาออก

(๒) สมาชิกสามัญ ยื่นใบลาออกต่อสำนักงานใหญ่ของพรรคและมีผลเมื่อ
เจ้าหน้าที่สำนักงานใหญ่พรรคได้ลงเลขรับหนังสือแล้ว

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๙ สมาชิกพรรคมีสิทธิดังต่อไปนี้

(๑) มีสิทธิในการเสนอข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อพรรค

(๒) มีสิทธิได้รับการคัดเลือกจากพรรคให้เป็นผู้สมัครรับการเลือกตั้งในนามของพรรค

(๓) มีสิทธิได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งเป็นผู้ปฏิบัติงาน คณะทำงานหรือกรรมการสาขาพรรค กรรมการหรืออนุกรรมการในคณะต่างๆ หรือกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนถึงปรึกษาพรรค

(๔) สิทธิอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณาเป็นกรณีไป

(๕) สมาชิกที่จะได้รับสิทธิดังกล่าว ย่อมมีคุณสมบัติเหล่านี้คือ

(๕.๑) สามารถอธิบายอุดมคติ นโยบาย และข้อบังคับของพรรคให้ประชาชนเข้าใจและยินดีเข้าร่วมเป็นสมาชิกพรรคเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ

(๕.๒) เป็นผู้ที่ไม่มีปัญหาขัดแย้งหรือบกพร่องจนได้รับการตำหนิจากคณะกรรมการบริหารพรรคและ/หรือจากสมาชิกพรรคทั่วไป

(๕.๓) เป็นผู้ที่ไม่เสียสละและพากเพียรในการปฏิบัติตนตามอุดมคติของพรรคจนปรากฏผลตามความมุ่งหมายของพรรค

(๕.๔) มีคุณสมบัติอื่นๆ เช่น ทางด้านวิชาการ หรือประสบการณ์ที่เป็นผลสำเร็จและมีความพร้อมต่อการปฏิบัติงาน

(๖) ถ้าสมาชิกพรรคในสัดส่วนดังต่อไปนี้

(๖.๑) สมาชิกพรรคที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้นมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด หรือ

(๖.๒) กรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรค หรือ

(๖.๓) สมาชิกสามัญทั่วไปของพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคน เห็นว่ามติหรือข้อบังคับพรรคในเรื่องใดจะขัดต่อสถานะและการปฏิบัติหน้าที่ของ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญหรือขัดหรือแย้งกับหลักการพื้นฐานแห่ง การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีสิทธิ ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติ หรือข้อบังคับดังกล่าวขัดหรือแย้งกับหลักการพื้นฐานแห่งการปกครองในระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ให้มติหรือข้อบังคับนั้นเป็นอัน ยกเลิกไป

ข้อ ๒๐ สมาชิกพรรคมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรค และให้ความร่วมมือในกิจกรรม ของพรรคด้วยจิตสำนึกในอุดมคติของพรรค ในฐานะเป็นเจ้าของพรรคร่วมกัน

(๒) สนับสนุนสมาชิกพรรคผู้ที่พรรคได้พิจารณาส่งลงสมัครรับเลือกตั้งใน ทุกระดับ และให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของพรรคด้วยความเต็มใจและบริสุทธิ์ใจ เพื่อความก้าวหน้าของพรรค

(๓) ยึดมั่นและปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อบังคับของพรรคโดยเคร่งครัด

(๔) ต้องชำระค่าบำรุงตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

หมวด ๔

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิก

ข้อ ๒๑ ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรคมีดังนี้

- (๑) พรรคจะจัดการส่งเสริมสถานภาพของสมาชิกพรรคให้มีสมรรถภาพต่อการดำรงชีวิตของตนเองและครอบครัว
- (๒) พรรคจะดำเนินการทางการเมืองอย่างจริงจัง เพื่อให้พรรคได้ก้าวไปสู่การมีบทบาททางการเมือง และเข้าสู่การบริหารประเทศเพื่อความเจริญและสันติสุขของปวงชนชาวไทย
- (๓) พรรคจะช่วยสนับสนุนส่งเสริมเพื่อเพิ่มคุณภาพแห่งชีวิตให้แก่สมาชิกพรรคด้วยการให้ความรู้ในวิชาชีพต่างๆ ตามความเหมาะสมและตามฐานะานุรูป
- (๔) พรรคมีหน้าที่รับเรื่องราวร้องทุกข์และให้ความช่วยเหลือแก่สมาชิกพรรคที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมตามกรอบแห่งกฎหมายและข้อบังคับพรรค
- (๕) พรรคจะส่งเสริมและให้การอบรมเพื่อพัฒนาคุณภาพบุคคลให้ดียิ่งขึ้น

หมวด ๕

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๒๒ เพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไปอันจะส่งผลให้การปกครองในระบบประชาธิปไตยบนวิถีทางระบบรัฐสภาอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เป็นที่ศรัทธาและเชื่อมั่นต่อปวงชนชาวไทย พรรคจึงได้มีการกำหนดแนวทางการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไปดังต่อไปนี้

- (๑) พรรคจะจัดเตรียมบุคลากร ที่มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชาชีพ เพื่อฝึกอบรมให้แก่สมาชิกโดยทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองให้มากยิ่งขึ้น

(๒) พรรคจะรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม เพื่อกระตุ้นเตือนให้สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองให้มากยิ่งขึ้น

(๓) พรรคจะส่งเสริมและสนับสนุน การรวมตัวกันในรูปของชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิ การจัดการ ดูแลรักษาทรัพยากรของท้องถิ่น ตลอดจนปลูกฝังสิทธิทางการเมืองที่พึงมี

(๔) พรรคจะส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มกันของสมาชิกในแต่ละสาขาวิชาชีพ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจทางการเมืองร่วมกับบุคลากรของพรรคโดยสม่ำเสมอ

(๕) พรรคจะเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองหรือการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง โดยผ่านสื่อมวลชนอย่างน้อยปีละสามครั้ง

(๖) พรรคจักส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปได้เข้าชมหรือเข้าฟัง การอภิปรายหรือบรรยายทางการเมือง

หมวด ๖

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๓ เพื่อให้สมาชิกพรรคร่วมกันสร้างพรรคชาติพัฒนาให้เป็นพรรคการเมือง ที่มีคุณภาพเป็นที่ศรัทธาและไว้วางใจของปวงชนชาวไทยโดยทั่วหน้ากัน จึงกำหนด วินัยที่เป็นข้อปฏิบัติอันควรและไม่ควรไว้ต่อไปนี้

(๑) สมาชิกพรรคทุกระดับต้องยึดมั่นในอุดมการณ์ของพรรคและไม่ฝ่าฝืน ต่อบริหารข้อบังคับพรรค มติของคณะกรรมการบริหาร รวมทั้งคำสั่งและประกาศ ของพรรคอย่างจริงจัง

(๒) ไม่ใช่ความเป็นสมาชิกพรรคไปแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อบุคคลอื่นโดยขัดต่อกฎหมายของรัฐ

(๓) สมาชิกพรรคต้องไม่โจมตีหรือวิพากษ์วิจารณ์สมาชิกพรรคด้วยกันหรือองค์กรของพรรคต่อบุคคลภายนอกในทางที่เสียหาย

(๔) สมาชิกพรรคต้องไม่ปกปิดความผิด และไม่ละเลยต่อการแจ้งความผิดของสมาชิกพรรคที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อชื่อเสียงของพรรค ทั้งนี้ ต้องรีบแจ้งให้กรรมการบริหารพรรคได้รับทราบทันที

(๕) สมาชิกพรรคต้องไม่ฝ่าฝืนกฎหมายของรัฐ หรือผิดศีลธรรมอันเป็นที่ครหาของบุคคลและวงการทั่วไป

(๖) ผู้ปฏิบัติงานพรรคไม่พึงนำความลับของพรรคที่ได้มีมติไว้ไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่นแม้จะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อพรรคก็ตาม

(๗) ในการดำเนินงานในรัฐสภา สมาชิกจะต้องปฏิบัติตามมติของพรรคที่ได้มีมติไว้

ข้อ ๒๔ เพื่อให้การสร้างเสริมและจรรโลงระบบพรรคการเมืองและทำให้การเมืองมีคุณธรรม สมาชิกพรรคควรได้ยึดถือและปฏิบัติตามจรรยาบรรณการเมืองดังต่อไปนี้

(๑) มีความสำนึกในการเทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

(๒) มีการประพฤติและดำรงชีพด้วยความมีคุณธรรม และอยู่ในกรอบแห่งกฎหมาย

(๓) ต้องศึกษาและทำความเข้าใจในเอกสารนโยบายและข้อบังคับของพรรค

- (๔) มีความกระตือรือร้นในการสร้างองค์กรพรรคให้เติบโตใหญ่ด้วยการเชิญชวนบุคคลอื่นเข้าเป็นสมาชิกพรรค
- (๕) มีจิตสำนึกและรับผิดชอบต่องานตามที่ได้รับมอบหมายจากพรรคอย่างจริงจัง
- (๖) ยอมรับการปรับปรุงตัวเองเพื่อก่อให้เกิดความสามัคคีและประสิทธิภาพของพรรค
- (๗) ปฏิบัติตนเป็นพลเมืองที่ดีของบ้านเมือง

หมวด ๗

คณะกรรมการบริหารพรรคและที่ปรึกษาพรรค

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๒๕ ให้มีกรรมการคณะหนึ่งเป็นคณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่งเป็นองค์กรหลักในการบริหารพรรคโดยเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปี บริบูรณ์ในที่ประชุมใหญ่จำนวนไม่น้อยกว่าสิบสองคนแต่ไม่เกินสามสิบคน ประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค (ไม่น้อยกว่าสามคน)
- (๓) เลขธิการพรรค
- (๔) รองเลขธิการพรรค (ไม่น้อยกว่าสามคน)

(๕) เหมอญญิกพรรค

(๖) โฆษกพรรค

(๗) กรรมการอื่นๆ

ข้อ ๒๖ ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ตามลำดับ ดังนี้

(๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคน ในการเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าพรรคต่อที่ประชุมใหญ่ต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่ายี่สิบคน

(๒) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนของคณะกรรมการบริหารพรรคตามข้อ ๒๕ พรรคหนึ่ง

(๓) ให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคในตำแหน่งต่างๆ ต่อที่ประชุมใหญ่ โดยคำนึงถึงความอาวุโสทางการเมือง ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ ความเหมาะสม และการเสียสละให้กับพรรค จำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่งที่ประชุมใหญ่ได้กำหนดตาม (๒)

ในกรณีที่จำนวนกึ่งหนึ่งดังกล่าวข้างต้นเป็นจำนวนที่มีเศษ ให้หัวหน้าพรรคเป็นผู้เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคเพิ่มขึ้นอีกคนหนึ่ง เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่พิจารณาอนุมัติ

(๔) ให้สมาชิกเข้าร่วมประชุมใหญ่เป็นผู้เสนอชื่อสมาชิกเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็นกรรมการบริหารพรรคในส่วนที่เหลือจนครบจำนวนตามที่ประชุมใหญ่กำหนด

ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคตาม (๔) พึงคำนึงถึงการให้มีผู้แทนจากภาคต่างๆ โดยทั่วถึงกัน

ผู้ถูกเสนอชื่อเป็นกรรมการบริหารพรรคไม่จำเป็นต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่ก็ได้ แต่ผู้เสนอชื่อกับผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๒๗ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปีหรือจนกว่าจะมีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ ซึ่งจะจัดให้มีขึ้นภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไป

ข้อ ๒๘ กรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดจากสมาชิกภาพ
- (๔) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๕) จงใจหรือเจตนาละเลยการแสดงรายการบัญชีทรัพย์สิน-หนี้สินต่อทางราชการ

- (๖) ขาดการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคสามครั้งติดต่อกัน
- (๗) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ขององค์ประชุมให้ออก
- (๘) เมื่อมีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ตามข้อ ๒๗
- (๙) เมื่อหัวหน้าพรรคลาออกให้ถือว่าความเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคสิ้นสุดลงทั้งคณะ

(๑๐) ตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด ถือว่าหมดสภาพทั้งคณะรวมทั้งหัวหน้าพรรคด้วย

เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารว่างลง ตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสม เข้าทำหน้าที่แทนจนครบวาระของผู้ที่พ้นจากตำแหน่ง แต่ถ้าตำแหน่งที่ว่างลงนั้นเป็น ตำแหน่งหัวหน้าพรรคตาม (๑) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้รองหัวหน้าพรรค ลำดับต้นทำหน้าที่แทน และให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่ เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลง เว้นแต่ อายุตำแหน่งหัวหน้าพรรคเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

ในกรณีตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างตาม (๒) (๕) และ (๑๐) ให้รองหัวหน้าพรรค ลำดับต้นทำหน้าที่แทนและให้มีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสามสิบวัน

หากเกิดกรณีอื่นอันเป็นเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่ง ทั้งคณะหรือครบวาระและนอกเหนือจากที่กำหนดในข้างต้น ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจ ในการเรียกประชุมใหญ่เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายใน สี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้ คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะยอมรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรค ชุดใหม่

ข้อ ๒๕ คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค และมติของที่ประชุมใหญ่พรรค

(๒) ออกกฎระเบียบและจัดตั้งหน่วยงานต่างๆ เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค

(๓) กำหนดวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรคเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกสภาท้องถิ่นตลอดจนการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

(๔) พิจารณาจัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในส่วนของพรรคและส่วนของผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคโดยไม่เกินวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งหรือนายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด ดังนี้

(๔.๑) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อโดยจัดสรรเป็นจำนวนรวมทั้งพิจารณาตามจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคยื่นเสนอต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๔.๒) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งโดยจัดสรรให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคเป็นรายบุคคล

(๕) ควบคุมไม่ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกินกว่าวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศกำหนดในการเลือกตั้งแต่ละครั้ง

(๖) ดำเนินการและปฏิบัติการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๗) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งหรือถอดถอนคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของพรรค คณะผู้บริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค คณะกรรมาธิการต่างๆ ของพรรค คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค คณะกรรมการประสานงาน และคณะอนุกรรมการต่างๆ ของพรรค

- (๘) อนุมัติและยุบเลิกการจัดตั้งสาขาพรรคและองค์กรเสริมสร้างพรรค
- (๙) อำนาจการต่างๆ และกระทำการหรือสั่งการใดๆ เพื่อให้การดำเนินงานของพรรคเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และเพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของพรรค
- (๑๐) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่พรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และรายงานกิจการด้านต่างๆ ต่อที่ประชุมใหญ่พรรค
- (๑๑) จัดหาทุนและดูแลทรัพย์สินต่างๆ ตลอดจนบริหารการเงินและทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใดของพรรคและสาขาพรรค
- (๑๒) พิจารณารับบุคคลเข้าเป็นสมาชิกพรรคและพิจารณาลงโทษสมาชิกพรรค
- (๑๓) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของพรรคในกิจกรรมต่างๆ ของพรรค และคณะทำงานเฉพาะกิจทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค
- (๑๔) จัดตั้งแผนกต่างๆ ของพรรคตามสมควร เพื่อดำเนินการตามนโยบายของพรรคและให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างประจำพรรคหรือชั่วคราว
- (๑๕) แต่งตั้งหรือถอดถอนนายทะเบียนของพรรค ผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค รองโฆษกพรรค ผู้ช่วยเหรัญญิกพรรค ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค หรือตำแหน่งอื่นตามที่เห็นสมควร
- (๑๖) กำหนดอำนาจหน้าที่ให้กรรมการบริหารพรรคและผู้ปฏิบัติงานของพรรคปฏิบัติ
- (๑๗) อำนาจหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร ซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมายและกฎระเบียบข้อบังคับของพรรค

ข้อ ๓๐ กรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) หัวหน้าพรรค

(๑.๑) เป็นผู้แทนของพรรคตามกฎหมาย และเป็นผู้รับผิดชอบในกิจกรรมทั้งปวงของพรรค

(๑.๒) เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรคและเป็นผู้เรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

(๑.๓) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่ของพรรคตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมใหญ่พรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมใหญ่พรรค

(๑.๔) เป็นผู้เรียกประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและเป็นประธานของที่ประชุมตลอดจนเป็นผู้ดำเนินการประชุมดังกล่าว

(๑.๕) เป็นผู้ลงนามประกาศนโยบายของพรรค ข้อบังคับพรรค กฎระเบียบ มติของพรรค และคำสั่งพรรค

(๑.๖) มีสิทธิยับยั้งมติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค คณะกรรมการของพรรคหรือคณะกรรมการอื่นๆ เพื่อขอให้มีการทบทวนมติในกรณีที่มีความจำเป็น แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสามวันซึ่งหากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่ามติของที่ประชุมนั้นมีผลใช้บังคับ

(๑.๗) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมืองให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของพรรคได้โดยความเห็นชอบของกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้น และให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติพรรค

(๑.๘) อำนาจอื่นๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและข้อบังคับพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) เลขานุการพรรค

(๓.๑) เป็นผู้ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารมอบหมาย และให้รับผิดชอบโดยตรงจากหัวหน้าพรรคหรือรองหัวหน้าพรรคในกิจการที่หัวหน้าพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

(๓.๒) เป็นผู้เสนอรายงานต่อคณะกรรมการบริหารพรรค ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(๓.๓) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และที่ประชุมใหญ่พรรค

(๓.๔) เป็นผู้กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานใหญ่พรรค

(๔) รองเลขานุการพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขานุการพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๕) เสร็จบัญชีพรรค มีหน้าที่ในการควบคุมรายรับ - รายจ่ายเงิน บัญชีทรัพย์สินหนี้สินและงบการเงินของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๖) โฆษกพรรค มีหน้าที่

(๖.๑) แลกเปลี่ยนที่ประชุมของพรรค และแถลงกิจการต่างๆ ของพรรค

(๖.๒) ประชาสัมพันธ์งานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) กรรมการอื่นๆ มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

ส่วนที่ ๒

คณะที่ปรึกษาพรรค

ข้อ ๓๑ ให้มีประธานที่ปรึกษาพรรคและคณะที่ปรึกษาพรรคขึ้นมากณะหนึ่ง มีจำนวนตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะเห็นสมควร คณะที่ปรึกษาพรรคนี้ ประกอบด้วย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค ผู้อาวุโสของพรรค ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้มีประสบการณ์ในสาขาวิชาต่างๆ และผู้มีอุปการคุณสนับสนุนทางด้านกิจกรรมแก่พรรค

ข้อ ๓๒ คณะที่ปรึกษาพรรคมีอายุอยู่ในตำแหน่งตามวาระเช่นเดียวกับคณะกรรมการบริหารพรรคเว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๓๓ คณะที่ปรึกษาพรรคมีหน้าที่ ดังนี้

(๑) คณะที่ปรึกษาพรรคจะได้รับเชิญให้เข้าร่วมประชุมร่วมกับคณะกรรมการบริหารพรรคแต่ไม่มีสิทธิ์ออกเสียงในที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่จะได้รับการร้องขอจากที่ประชุม

(๒) คณะที่ปรึกษาพรรคเสนอแนวความคิดเห็นต่อหัวหน้าพรรค หรือกรรมการบริหารพรรคได้ทุกโอกาส

(๓) การเสนอความคิดเห็นหรือการให้คำปรึกษาใดๆ เป็นการกระทำเพื่ออุดมการณ์และให้บรรลุนโยบายแห่งพรรค

(๔) คณะที่ปรึกษาพรรคจะจัดให้มีการประชุมหารือภายในพรรคก่อนกระทำใ
ภายใต้การสนับสนุนจากพรรคโดยหัวหน้าพรรคหรือเลขาธิการพรรคหรือเลขาธิการพรรค
จะต้องได้รับทราบด้วย

หมวด ๘

องค์กรปฏิบัติงานของพรรค

ส่วนที่ ๑

คณะผู้บริหารพรรค

ข้อ ๓๔ คณะผู้บริหารพรรค

(๑) ให้คณะผู้บริหารพรรคเป็นองค์กรหลักในการดำเนินกิจกรรมของพรรค
เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดและตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

(๒) หัวหน้าพรรคแต่งตั้งคณะผู้บริหารพรรคจากกรรมการบริหารพรรค
โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคมีจำนวนไม่เกินสิบห้าคน ประกอบด้วย

(๒.๑) หัวหน้าพรรค

(๒.๒) รองหัวหน้าพรรค

(๒.๓) เลขาธิการพรรค

(๒.๔) รองเลขาธิการพรรค

(๒.๕) กรรมการอื่นๆ

ทั้งนี้ หัวหน้าพรรคอาจเปลี่ยนแปลงตัวบุคคลและตำแหน่งได้ตามความเหมาะสม แต่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรค

(๓) คณะผู้บริหารพรรคมีวาระอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของคณะกรรมการบริหารพรรคเว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๓๕ คณะผู้บริหารพรรค มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) เป็นองค์กรหลักในการทำงานประจำในนามของคณะกรรมการบริหารพรรค ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๒) ควบคุมและกำกับดูแลให้กิจกรรมต่างๆ ของพรรคได้ดำเนินงานอย่างต่อเนื่องทั้งงานประจำและมติของพรรคที่ได้มีมติไว้

(๓) เสนอรายงานในปัญหาที่ปวงต่อคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อดำเนินการต่อไป

(๔) ประสานงานกับสมาชิกพรรค กลุ่มการเมือง หรือองค์กรทางการเมืองต่างๆ

(๕) ออกระเบียบและกำหนดแนวทางการบริหารงานของพรรค ตลอดจนวางระเบียบด้านการคลังและทรัพย์สินของพรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

ส่วนที่ ๒

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๓๖ ให้มีคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของพรรคในด้านเศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง สังคม วัฒนธรรม การทหาร การต่างประเทศ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม

คณะกรรมการแต่ละฝ่ายอาจแยกย่อยเป็นฝ่ายต่างๆ ตามความเหมาะสม และให้สอดคล้องกับโครงสร้างของรัฐและระเบียบการบริหารราชการแผ่นดิน

ข้อ ๓๗ การจัดตั้งคณะกรรมการ

(๑) ให้คณะกรรมการบริหารพรรคให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของพรรค

(๒) คณะกรรมการแต่ละคณะประกอบด้วย ประธานคณะกรรมการ รองประธานไม่เกินสามคน และเลขานุการหนึ่งคน นอกจากนี้แต่ละคณะอาจจัดหา ผู้ปฏิบัติงานเพิ่มเติมได้อีกตามความเหมาะสม

(๓) คณะกรรมการฝ่ายต่างๆ มีวาระอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของ คณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๓๘ คณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของพรรคมีหน้าที่ดังนี้

(๑) ศึกษาและพิจารณาปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นและพร้อมที่จะบรรยายสรุป ข้อศึกษาและข้อพิจารณานั้นๆ ต่อคณะกรรมการบริหารพรรค

(๒) ศึกษาและพิจารณาตลอดจนติดตามการบริหารราชการแผ่นดินของ รัฐบาล และเตรียมการในการเสนอข้อคิดเห็นนั้นต่อคณะกรรมการบริหารพรรคและ ต่อสาธารณชนหรือต่อรัฐสภาและรัฐบาลตามโอกาสและความเหมาะสม

(๓) เป็นองค์กรจัดทำเอกสารเผยแพร่ความรู้แก่สมาชิกและสาธารณชนในนาม ของพรรค

ข้อ ๓๙ เอกสารข้อความที่เกิดจากคณะกรรมการของพรรค ให้ถือเป็น สิทธิของพรรคผู้ใดจะนำไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว โดยมิได้รับการยินยอมจากพรรค แล้วข่มผิควินัยของพรรคอย่างร้ายแรง

ส่วนที่ ๓

คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค

ข้อ ๔๐ คณะกรรมการรัฐสภาของพรรคแต่งตั้งโดยคณะกรรมการบริหารพรรค
ประชาชนคณะกรรมการเป็นผู้เลือกกรรมการตามความจำเป็นและเหมาะสม
แก่สภาวะและขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรค

คณะกรรมการรัฐสภาของพรรคมีอายุอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของคณะกรรมการ
บริหารพรรคเว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๔๑ ให้คณะกรรมการรัฐสภาของพรรคมีหน้าที่ดังนี้

(๑) พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ญัตติ กระทู้ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ของพรรคก่อนเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค สภาผู้แทนราษฎร หรือรัฐสภา

(๒) ประสานงานกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค รวมทั้งประสานงาน
ต่าง ๆ ในกิจการด้านรัฐสภาตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) รวบรวมเอกสารต่าง ๆ จากรัฐสภาเพื่อการศึกษาและติดตามบทบาท
ของรัฐสภาให้ทันกับสถานการณ์ทางการเมือง

ส่วนที่ ๔

สำนักงานใหญ่พรรค

ข้อ ๔๒ สำนักงานใหญ่พรรคเป็นศูนย์กลางในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของพรรค
อยู่ในการกำกับดูแลของเลขาธิการพรรค โดยมีผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรคและ
ผู้ช่วยสามคนเป็นผู้รับผิดชอบ

ข้อ ๔๓ สำนักงานใหญ่พรรคประกอบด้วยหน่วยงาน ดังนี้

๔๓.๑ ฝ่ายบริหารมีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้

(๑) การเงินและบัญชี

(๑.๑) จัดทำงบประมาณประจำปีของพรรค

(๑.๒) จัดกิจกรรมหาทุน

(๑.๓) จัดทำบัญชีรับจ่ายเงินของพรรค

(๑.๔) จัดทำงบการเงินตามพระราชบัญญัติประกอบ

รัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง

(๒) งานประชาสัมพันธ์

(๒.๑) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์สร้างภาพพจน์ที่ดี

ของพรรค

(๒.๒) เสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างมวลสมาชิก

(๒.๓) รับเรื่องราวร้องทุกข์ และติดตามผล

(๒.๔) จัดทำแผนประชาสัมพันธ์พรรคทั้งในยามปกติ

และในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

(๓) งานธุรการ

(๓.๑) บริการในการจัดพิมพ์ รับ-ส่งเอกสาร

(๓.๒) อำนวยความสะดวกในกิจการประเภทประชุม

พรรค

(๓.๓) จัดหาวัสดุอุปกรณ์เครื่องใช้สำนักงาน

(๓.๔) ดูแลความสะอาดเรียบร้อยและความปลอดภัย

ของสำนักงาน

๔๓.๒ ฝ่ายการเมืองมีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้

(๑) งานสมาชิก

(๑.๑) รับสมัครสมาชิก ทำบัตร จัดเก็บทะเบียน

ประวัติ

(๑.๒) การจัดตั้งสาขาพรรคหรือองค์กรเสริมสร้าง

พรรค

(๒) งานกิจการสภา

(๒.๑) รวบรวมเรื่องจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

รัฐสภา และกรรมการ

(๒.๒) ติดตามวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

รัฐสภา และผลการประชุมสภาผู้แทนราษฎร หรือรัฐสภา

(๒.๓) จัดทำเอกสารกับคณะกรรมการของพรรค

และกรรมการรัฐสภาของพรรค

(๓) งานประสาน

(๓.๑) ประสานงานสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการ

บริหารพรรค ผู้บริหารพรรค กรรมการของพรรค กรรมการต่างๆ ตลอดจนสมาชิก

พรรค

(๓.๒) เตรียมเอกสารต่างๆ เพื่อตอบโต้ในประเด็น

ที่เกี่ยวข้อง

๔๓.๓ ฝ่ายวิชาการมีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้

(๑) งานนโยบายและแผน

- (๑.๑) จัดการประชุมสัมมนาทุกระดับของพรรค
- (๑.๒) จัดทำบันทึกและรายงานการประชุม
- (๑.๓) ประสานส่วนราชการ และพรรคการเมืองอื่น ๆ

ตลอดจนองค์กรเอกชน

- (๑.๔) จัดทำแผนงบประมาณเพื่อสนับสนุนการพัฒนา

ท้องถิ่น

(๒) งานกฎหมาย

- (๒.๑) ร่างกฎหมาย ญัตติ หรือกระทู้
- (๒.๒) ติดตามการดำเนินการร่างกฎหมายต่างๆ
- (๒.๓) งานบริการด้านกฎหมาย
- (๒.๔) ให้คำแนะนำทางกฎหมาย

(๓) งานข้อมูล

(๓.๑) เตรียมข้อมูลอภิปรายให้สมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎร กรรมการบริหารพรรค ผู้บริหารพรรค กรรมการิการของพรรค กรรมการต่างๆ
ตลอดจนสมาชิกพรรค

- (๓.๒) จัดทำเอกสารวิชาการต่างๆ
- (๓.๓) จัดเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของรัฐและภาค

เอกชน

- (๓.๔) จัดงานห้องสมุดการเมือง

(๓.๕) จัดระบบบริการข้อมูลแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกพรรคและประชาชนโดยทั่วไปด้วยความรวดเร็ว

หน่วยงานดังกล่าวข้างต้น เลขาธิการพรรคอาจเสนอให้มีการเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็นของงานที่เข้ามาสู่พรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

ส่วนที่ ๕

สำนักงานสาขาพรรค

ข้อ ๔๔ ให้มีสำนักงานสาขาพรรคเป็นหน่วยงานในการปฏิบัติงานต่างๆ ของพรรคในท้องที่ที่พรรคได้จัดตั้งสาขาพรรค โดยอยู่ในการกำกับดูแลของหัวหน้าสำนักงานสาขาพรรคตามความเห็นชอบของคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๔๕ สำนักงานสาขาพรรคมีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

(๑) งานการเงินและบัญชี

(๑.๑) จัดทำบัญชีรายจ่ายของสาขาพรรค

(๑.๒) จัดทำงบประมาณประจำปีของสาขาพรรค

(๑.๓) จัดทำงบการเงินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง

(๒) งานประชาสัมพันธ์

(๒.๑) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจการของสาขาพรรคและให้ความรู้ทางการเมืองแก่ประชาชนในท้องถิ่น

(๒.๒) รับเรื่องร้องทุกข์และติดตามผล

(๒.๓) จัดทำโครงการและแผนงานในการดำเนินกิจการของสาขาพรรค

(๓) งานสมาชิก

(๓.๑) รับสมัครสมาชิกพรรคเพื่อจัดส่งให้สำนักงานใหญ่พรรคดำเนินการต่อไป

(๓.๒) จัดทำทะเบียนสมาชิกพรรคในท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น

(๓.๓) ประสานงานกับสำนักงานใหญ่พรรคและสมาชิกพรรค เพื่อกำหนดกิจกรรมของพรรค

(๔) งานธุรการ

(๔.๑) จัดหาวัสดุอุปกรณ์เครื่องใช้สำนักงาน

(๔.๒) ดูแลความสะอาดเรียบร้อยและความปลอดภัยของสำนักงาน

(๔.๓) บริการจัดพิมพ์ รับ-ส่งเอกสาร

หมวด ๕

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกสมาชิกเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๔๖ ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปในแต่ละครั้ง ให้คณะกรรมการบริหารพรรคแต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน เพื่อทำหน้าที่คัดเลือกสมาชิกพรรคที่เหมาะสมและมีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมาย เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้งให้ครบตามจำนวนที่กฎหมายได้กำหนดไว้

ข้อ ๔๗ ในการพิจารณาคัดเลือกสมาชิกพรรคเพื่อส่งลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนามของพรรค ทั้งแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้งโดยมีหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังนี้

๔๗.๑ ให้สำนักงานใหญ่ของพรรคมีหน้าที่ในการรับสมัครสมาชิกพรรคผู้ประสงค์ที่จะลงสมัครรับเลือกตั้งในแบบบัญชีรายชื่อหรือแบบแบ่งเขตเลือกตั้งเพื่อเสนอคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปพิจารณาคัดเลือก

๔๗.๒ ให้คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปพิจารณาคัดเลือกสมาชิกพรรค ซึ่งเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมาย มีความรู้ ความสามารถ เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนามของพรรค

ข้อ ๔๘ การตัดสินใจของคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปที่คัดเลือกบุคคลลงสมัครรับเลือกตั้งให้ถือเป็นที่สุด เว้นแต่คณะกรรมการบริหารพรรคจะได้มีมติเป็นอย่างอื่นก็ให้ถือเอาตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคได้มีมติ

ข้อ ๔๙ สำหรับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแทนตำแหน่งที่ว่างให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๕๐ ในการเลือกตั้งคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือสมาชิกสภาท้องถิ่น ให้คณะกรรมการสาขาพรรคประจำเขตหรือท้องที่ และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคที่ได้รับเลือกตั้งในท้องถิ่นเป็นผู้พิจารณาแล้วแจ้งให้คณะกรรมการบริหารพรรคได้รับทราบและพิจารณาต่อไป ในกรณีที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่มีการจัดตั้งสาขาพรรคในท้องถิ่นนั้น ให้คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบ

หมวด ๑๐

การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาและสมาชิกสภาท้องถิ่น

ข้อ ๕๑ ภายหลังการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปในแต่ละครั้ง ให้หัวหน้าพรรคเรียกประชุมบรรดาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคในโอกาสแรก ที่สามารถกระทำได้ก่อนเปิดประชุมรัฐสภาครั้งแรกเพื่อกำหนดแนวทางการดำเนินงาน ด้านรัฐสภา

ข้อ ๕๒ การเสนอหรือรับรองร่างพระราชบัญญัติ ญัตติ หรือการเสนอกระทู้ เรื่องใดๆ ที่ไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค ตลอดจน การอภิปรายการลงมติในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรหรือรัฐสภา ให้เป็นไปตามมติ ซึ่งที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคได้มีมติไว้

คณะกรรมการบริหารพรรคอาจมีมติให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรค ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้ เว้นแต่เมื่อนั้นจะขัดหรือแย้งกับข้อบังคับพรรคหรือ หลักการพื้นฐานของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น ประมุข

ข้อ ๕๓ การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือองค์กรปกครองอื่นๆ ซึ่งประชาชนเป็นผู้ใช้สิทธิ์เลือกตั้งให้ใช้ข้อบังคับหมวดนี้โดยอนุโลม

หมวด ๑๑

แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๕๔ แผนและกำหนดระยะเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองในท้องที่ใด หรือเขตเลือกตั้งใดให้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณา

อนุมัติจัดตั้งตามความประสงค์ของสมาชิกสามัญในท้องที่หรือเขตเลือกตั้งนั้นๆ ตั้งแต่หนึ่งร้อยคนขึ้นไป แต่ทั้งนี้ในวาระแรกต้องไม่น้อยกว่าภาคละหนึ่งสาขาภายในระยะเวลาที่กำหนดในกฎหมาย

ข้อ ๕๕ การดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคในท้องที่ใดหรือเขตเลือกตั้งใด ให้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

(๑) ในขั้นแรกให้มีการดำเนินการจัดตั้งเป็นศูนย์ประสานงานพรรคประจำท้องที่หรือเขตเลือกตั้งนั้นๆ ก่อนจนกว่าจะครบหนึ่งปี จึงสามารถขออนุญาตต่อคณะกรรมการบริหารพรรคจัดตั้งเป็นสาขาพรรค

(๒) ในกรณีการดำเนินการตามข้อ (๑) มีความจำเป็นหรือคณะกรรมการบริหารพรรคได้พิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ดำเนินการขอจัดตั้งในท้องที่หรือเขตเลือกตั้งนั้น มีความพร้อมและเหมาะสม คณะกรรมการบริหารพรรคอาจอนุมัติจัดตั้งเป็นสาขาพรรคเลยก็ได้

ข้อ ๕๖ เมื่อดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคในวาระแรกได้ครบภาคละไม่น้อยกว่าหนึ่งสาขาแล้วภายในกำหนดระยะเวลาห้าปีให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาจัดตั้งสาขาพรรคขึ้นอีกภาคละไม่น้อยกว่าหนึ่งสาขา

ข้อ ๕๗ เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้ท้องที่ใดหรือเขตเลือกตั้งใดจัดตั้งสาขาพรรคได้ให้มีหนังสือแจ้งต่อตัวแทนของสาขาพรรคนั้น เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคเป็นครั้งแรกภายในหกสิบวัน และเมื่อสาขาพรรคได้เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคแล้ว ให้หัวหน้าพรรคแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในสิบห้าวันเพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

ข้อ ๕๘ ให้มีคณะกรรมการสาขาพรรคคณะหนึ่ง ซึ่งเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญในสาขาพรรคนั้นจำนวนเก้าคน โดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเป็นผู้ดำเนินการซึ่งประกอบด้วย

- (๑) ประธานสาขาพรรค
- (๒) รองประธานสาขาพรรค
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรค
- (๕) เภรัญญิกสาขาพรรค
- (๖) โฆษกสาขาพรรค
- (๗) กรรมการอื่นๆ ของสาขาพรรคอีกสามคน

กรรมการสาขาพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี แต่เมื่อพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว มีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการได้อีก

ข้อ ๕๙ ในการเลือกตั้งกรรมการสาขาพรรค ให้เลือกประธานเป็นลำดับแรก แล้วเลือกรองประธานหนึ่งคน และกรรมการสาขาพรรคอื่นๆ อีกเจ็ดคน

การเสนอชื่อบุคคลที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการสาขาพรรคจะต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าห้าคนผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๖๐ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการที่ได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามข้อบังคับพรรค ข้อ ๕๘ (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗)

คณะกรรมการสาขาพรรคอาจกำหนดตำแหน่งอื่นใดเพิ่มเติมก็ได้ แล้วให้ประธานสาขาพรรคแต่งตั้งกรรมการที่ได้รับเลือกตั้งตามข้อบังคับพรรคข้อ ๕๘(๗) จำนวนสามคนดำรงตำแหน่งตามที่กำหนด

ข้อ ๖๑ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่ได้รับเลือกตั้งตาม ข้อ ๕๘ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินกิจการให้เป็นตามนโยบาย ข้อบังคับพรรค และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง

(๒) เผยแพร่นโยบาย กิจกรรมของพรรค และจัดหาสมาชิกพรรคเพิ่มเติม

(๓) จัดให้มีทะเบียนสมาชิกในเขตท้องที่ไว้เบื้องต้น

(๔) จัดทำบัญชีรายรับรายจ่ายและงบการเงินของสาขาพรรค เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

(๕) จัดให้มีการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกสาขาพรรคและประชาชนโดยทั่วไป

(๖) เสนอแนะข้อขัดข้องและแนวทางแก้ไขที่สาขาพรรคได้ประสบปัญหาต่อพรรคเพื่อพิจารณา

(๗) เสนอชื่อบุคคลที่จะเข้ารับสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกสภาท้องถิ่นอื่นๆ ตามกฎหมายในเขตสาขานั้นๆ

(๘) จัดทำแผนงานโครงการและรายงานผลการบริหารงานของสาขาพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคทุกไตรมาสเดือน และภายในหกสิบวันนับแต่สิ้นปีปฏิทิน

ข้อ ๖๒ คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ลาออก

(๒) ครบวาระ

(๓) ตำแหน่งกรรมการสาขาพรรคว่างลงสองในสามของกรรมการทั้งหมด

(๔) คณะกรรมการบริหารพรรคสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง

เมื่อมีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้ประธานสาขาพรรคหรือรองประธานสาขาพรรคผู้ทำหน้าที่แทนในกรณีที่ประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคเพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มิเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะยอมรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่

ข้อ ๖๓ กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๖๒

(๓) ลาออก

(๔) คณะกรรมการบริหารพรรคสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง

(๕) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๖) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ข้อ ๖๔ ให้ประธานสาขาพรรคและกรรมการสาขาพรรคอีกหนึ่งคนเป็นผู้แทนสมาชิกของสาขาพรรคนั้นเข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรค หากประธานสาขาพรรคไม่สามารถมาร่วมประชุมใหญ่ได้ ให้มอบหมายให้รองประธานสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งมาร่วมประชุมใหญ่ของพรรคแทนก็ได้

ข้อ ๖๕ ให้จัดการประชุมใหญ่สาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เพื่อแถลงผลงานในรอบปีและรับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรคภายในสามสิบวัน นับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

หมวด ๑๒

การประชุม

ส่วนที่ ๑

การประชุมใหญ่

ข้อ ๖๖ คณะกรรมการบริหารพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีได้เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคเรียกประชุมหรือเมื่อกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อหัวหน้าพรรคให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญ

หนังสือร้องขอให้ระบุโดยชัดแจ้งว่าประสงค์ให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องใดและด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญตามวรรคแรก ให้คณะกรรมการบริหารเรียกประชุมภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมใหญ่แต่สำหรับการประชุมใหญ่วิสามัญที่กรรมการบริหารเข้าชื่อกันขอให้เรียกประชุม ระเบียบวาระให้เป็นไปตามมติของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๖๗ มติของผู้ที่ขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญต้องเสนอต่อหัวหน้าพรรคพร้อมกับลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๖๘ การประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญประกอบด้วยสมาชิกของพรรค ดังต่อไปนี้

- (๑) กรรมการบริหารพรรค
- (๒) สมาชิกของพรรคที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้น
- (๓) สมาชิกที่เป็นรัฐมนตรีในขณะนั้น
- (๔) ผู้แทนของสาขาพรรคตามข้อ ๖๔ ในกรณีที่มีสาขาพรรค
- (๕) สมาชิกที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๖๙ ในการประชุมใหญ่ต้องมีสมาชิกตามข้อ ๖๘ มาประชุมไม่น้อยกว่า หนึ่งร้อยคน จึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุม ในกรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมชี้ขาด

ข้อ ๗๐ ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคลำดับต้นไม่มา ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับถัดมาทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน และให้เลขานุการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการพรรค ไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขานุการพรรคหรือกรรมการบริหาร พรรคคนใดคนหนึ่งแล้วแต่กรณีทำหน้าที่แทน

ข้อ ๗๑ กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่เท่านั้น

- (๑) การเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรค
- (๒) การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรค
- (๓) เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคหรือกรรมการบริหารพรรค

(๔) รับรองงบการเงินประจำปีของพรรค

(๕) กิจการอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติและประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด

ข้อ ๗๒ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่ทุกราว ให้หัวหน้าพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๒

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๗๓ ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคอย่างน้อยสี่เดือนต่อครั้ง และหัวหน้าพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษ อีกทั้งได้ตามความจำเป็นหรือตามคำขอจากกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดร่วมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ ในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๗๔ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้นจึงจะเป็นองค์ประชุม ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธานได้ ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขานุการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขานุการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๑๕ มติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ถือเสียงเกินกว่า
กึ่งหนึ่งของที่ประชุม

ส่วนที่ ๓

การประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ข้อ ๑๖ ในสมัยประชุมรัฐสภา หัวหน้าพรรคอาจเรียกประชุมสมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎรที่สังกัดพรรคได้ตามความจำเป็น และให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม
ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธานได้ก็ให้รองหัวหน้าพรรค
คนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขาธิการพรรคเป็นเลขานุการ
ในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รอง
เลขาธิการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๑๗ การประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
มาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคทั้งหมด
จึงจะเป็นองค์ประชุม และมติที่ประชุมให้ถือเสียงเกินกึ่งหนึ่งของที่ประชุม

ส่วนที่ ๔

การประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค

ข้อ ๑๘ ในสมัยประชุมรัฐสภา หัวหน้าพรรคหรือเลขาธิการพรรคอาจเรียก
ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคได้ตาม

ความจำเป็น และให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธานได้ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขานุการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขานุการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๑๕ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ข้อ ๑๖ มติที่ประชุมให้ถือเสียงเกินกึ่งหนึ่งของที่ประชุม

ส่วนที่ ๕

การประชุมคณะกรรมการอื่น ๆ

ข้อ ๑๗ การประชุมคณะกรรมการอื่น ๆ ให้ดำเนินการตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๑๘ การประชุมของคณะกรรมการอื่น ๆ จะต้องมีกรรมการในขณะนั้น ๆ มาร่วมประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดในขณะนั้น ๆ จึงจะเป็นองค์ประชุม และมติที่ประชุมให้ถือเสียงเกินกึ่งหนึ่งของที่ประชุม

ส่วนที่ ๖

การประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๘๓ คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญสาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมวิสามัญอาจมีได้เมื่อคณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุม หรือเมื่อกรรมการสาขาพรรคจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อประธานสาขาพรรคให้มีการประชุมวิสามัญ

หนังสือร้องขอให้ระบุโดยชัดแจ้งว่าประสงค์ให้เรียกประชุมวิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องใดและด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมวิสามัญตามวรรคแรก ให้คณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุมภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

คณะกรรมการสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมใหญ่ แต่สำหรับการประชุมวิสามัญที่กรรมการสาขาพรรคเข้าชื่อกันขอให้เรียกประชุมระเบียบวาระให้เป็นไปตามญัตติของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๘๔ ญัตติของผู้ที่ขอให้เรียกประชุมวิสามัญต้องเสนอต่อประธานสาขาพรรค พร้อมกับลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๘๕ การประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญสาขาพรรคประกอบด้วยสมาชิกของพรรคดังต่อไปนี้

- (๑) กรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง
- (๒) สมาชิกสามัญในเขตท้องที่นั้นที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๘๖ ในการประชุมใหญ่สาขาพรรคต้องมีสมาชิกตามข้อ ๘๕ มาประชุม ไม่น้อยกว่าห้าสิบคนจึงจะเป็นองค์ประชุม การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุม ในกรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมชี้ขาด

ข้อ ๘๗ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ถ้าประธานสาขาพรรคไม่มาประชุมให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานสาขาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุมให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่มาประชุม เลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุม และให้เลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม

ข้อ ๘๘ กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเท่านั้น

(๑) กิจการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองหรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือตามประกาศของคณะกรรมการเลือกตั้ง

(๒) รับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรค

(๓) เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๘๙ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคทุกราว ให้ประธานสาขาพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุ วัน เวลา สถานที่ประชุม และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๗

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๙๐ ให้มีการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคอย่างน้อยสี่เดือนต่อครั้ง และประธานสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา ประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษอีก

ก็ได้ตามความจำเป็นหรือตามคำขอจากคณะกรรมการสาขาพรรคจำนวนเกินกว่ากึ่งหนึ่งรวมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ ในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๕๑ การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้นจึงจะเป็นองค์ประชุม ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานที่ประชุม แต่หากประธานสาขาพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธานได้ก็ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน และให้เลขานุการสาขาพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการสาขาพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจจะปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่แทน

ข้อ ๕๒ มติของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ให้ถือเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของที่ประชุม

หมวด ๑๓

การบริหารการเงินและทรัพย์สิน

และการจัดทำบัญชีของพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๕๓ พรรคอาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

- (๑) รายได้จากค่าบำรุงของสมาชิก
- (๒) รายได้จากการบริจาคโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย
- (๓) รายได้หรือรายรับจากกิจการอื่น ๆ ที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย
- (๔) รายรับจากเงินสนับสนุนที่ได้จากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง

โดยรัฐ

ให้หัวหน้าพรรคจัดให้มีบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคซึ่งต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ ที่อยู่ จำนวนเงิน และรายการทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้ของผู้บริจาคทุกราย ในกรณีที่เป็นการบริจาคผ่านทางสมาชิกให้ระบุชื่อสมาชิกผู้รับการบริจาคด้วย

(๒) วัน เดือน ปี ที่รับบริจาค

(๓) สำเนาหลักฐานการรับบริจาค

ในกรณีที่การบริจาคเป็นการให้หรือให้ใช้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้ ให้คิดมูลค่าโดยคำนวณตามอัตราค่าเช่าหรือค่าตอบแทนตามปกติในท้องถิ่นหรือค่าของสินค้านั้นก่อนจึงบันทึกลงในบัญชีและในกรณีที่ไม่มีอาจคิดมูลค่าได้ให้ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างอื่นนั้นให้ชัดเจนเท่าที่จะกระทำได้

หัวหน้าพรรค กรรมการบริหารพรรค กรรมการสาขาพรรค และสมาชิก ซึ่งได้รับการบริจาคต้องนำส่งเข้าบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคต่อเหรียญกษาปณ์ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับการบริจาค

บรรดาเงินที่พรรคได้รับการบริจาคมา ให้หัวหน้าพรรคและเหรียญกษาปณ์นำไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์ โดยระบุชื่อเจ้าของบัญชีในนามของพรรค

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคและเหรียญกษาปณ์นำเงินไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์ ให้หัวหน้าพรรคแจ้งหมายเลขบัญชีของบัญชีเงินฝากและจำนวนเงินที่เปิดบัญชีของทุกบัญชี พร้อมทั้งส่งสำเนาบัญชีเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์รับรองแก่นายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้เปิดบัญชี

ข้อ ๕๔ ราชจ่ายของพรรค มีดังนี้

- (๑) ราชจ่ายปกติที่ต้องจ่ายตามงบประมาณประจำปี
- (๒) ราชจ่ายพิเศษซึ่งมิได้กำหนดไว้ในงบประมาณประจำปี

ข้อ ๕๕ งบประมาณประจำปีของพรรค ประกอบด้วย

- (๑) งบประมาณรายรับ
- (๒) งบประมาณรายจ่ายซึ่งแยกออกเป็นประเภทเงินเดือน และค่าจ้าง ค่าตอบแทนใช้สอยและค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค ค่าครุภัณฑ์และอื่นๆ

ข้อ ๕๖ ปีงบประมาณและปีการบัญชีของพรรคให้เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม และสิ้นสุดในวันที่ ๓๑ ธันวาคมของปีเดียวกัน

ข้อ ๕๗ การรับและการจ่ายเงินของพรรคให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนดไว้แต่จะต้องไม่ขัดหรือแย้งต่อข้อบังคับพรรคหรือบทบัญญัติแห่งกฎหมาย และรายรับซึ่งได้จากเงินสนับสนุนจากรัฐตามข้อ ๕๓ (๔) จะต้องนำเงินจำนวนดังกล่าวไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งไปใช้จ่ายเพื่อการบริหารพรรคและสาขาพรรค การหาสมาชิกเพิ่ม การใช้จ่ายในการเลือกตั้ง การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิก และประชาชนทั่วไป

ข้อ ๕๘ ให้คณะกรรมการบริหารพรรครับผิดชอบการบริหาร การเงิน และการบัญชีของพรรคและสาขาพรรคให้ถูกต้องตามความเป็นจริงโดยดำเนินการดังนี้

(๑) ให้สำนักงานใหญ่โดยหัวหน้าพรรค และสาขาพรรคโดยประธานสาขาพรรค จัดทำบัญชีของพรรคและบัญชีสาขาพรรค ประกอบด้วย

(๑.๑) บัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับ และแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย

(๑.๒) บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค

(๑.๓) บัญชีแยกประเภท

(๑.๔) บัญชีแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน

ให้ประธานสาขาพรรคส่งสำเนาบัญชีรายรับจากการบริจาคไปให้สำนักงานใหญ่ ภายหลังจากลงรายการแล้วเสร็จโดยพลัน แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินภายในห้าวัน

(๒) การจัดทำบัญชีตาม (๑) ให้จัดทำเป็นงบการเงินเป็นประจำทุกรอบ หกเดือน โดยงบการเงินต้องประกอบด้วย งบดุล งบรายได้ และค่าใช้จ่าย และให้ประธานสาขาพรรคส่งงบการเงินดังกล่าว พร้อมทั้งรับรองความถูกต้องแล้วส่งให้สำนักงานใหญ่พรรคดำเนินการต่อไป

(๓) พรรคต้องจัดทำงบการเงิน ซึ่งรวมถึงงบการเงินของสาขาพรรคด้วยใน ทุกรอบปีปฏิทินโดยมีผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตรวจสอบและรับรองแล้ว และต้องเสนอ ให้ที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติภายในเดือนเมษายนของทุกปี เมื่อที่ประชุมใหญ่ ของพรรคอนุมัติแล้ว ให้หัวหน้าพรรครับรองความถูกต้องร่วมกับเหรียญกพรรค และให้หัวหน้าพรรคส่งงบการเงินดังกล่าวต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองภายใน สามสิบวันนับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติ พร้อมทั้งสำเนาบัญชีตาม (๑)

(๔) ในส่วนที่พรรคได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐ พรรคจะต้องจัดทำรายงาน การใช้จ่ายของพรรคในส่วนนี้ทุกรอบปีปฏิทินให้ถูกต้องตามความเป็นจริง และยื่นต่อ คณะกรรมการการเลือกตั้งภายในเดือนมีนาคมของปีถัดไป

หมวด ๑๔

การลงโทษสมาชิก

ข้อ ๕๕ การกล่าวหาสมาชิกของพรรคคนใดว่าได้กระทำหรือละเว้นการกระทำอันควรแก่การลงโทษต้องทำเป็นหนังสือถึงหัวหน้าพรรค มีสมาชิกสามัญไม่น้อยกว่ายี่สิบคนลงลายมือชื่อ

ข้อ ๑๐๐ เมื่อได้รับหนังสือตามข้อ ๕๕ แล้ว ให้หัวหน้าพรรคมอบอำนาจให้กรรมการบริหารคนใดคนหนึ่งหรือหลายคนทำการสอบสวนข้อกล่าวหา นั้น ถ้าสอบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีมูลหัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งยกข้อกล่าวหา นั้นเสียได้ แต่หากสอบสวนแล้วเห็นว่ามีมูล ให้เสนอข้อกล่าวหา นั้นพร้อมทั้งรายงานการสอบสวนต่อหัวหน้าพรรค เพื่อ

(๑) พิจารณาชี้ขาด หรือ

(๒) แต่งตั้งกรรมการหรือสมาชิกสามัญไม่เกินกว่าห้าคนเป็นกรรมการพิจารณาเสนอความเห็นต่อหัวหน้าพรรคก็ได้

ข้อ ๑๐๑ ในการพิจารณาข้อกล่าวหาสมาชิกต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหา แก่ข้อกล่าวหาตลอดจนแสดงหลักฐานฝ่ายตนภายในระยะเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

ข้อ ๑๐๒ เมื่อการพิจารณาลิ้นสุดลง หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ให้ระงับเรื่องกล่าวหา

(๒) ยกข้อกล่าวหา

(๓) ดำเนินสมาชิกผู้ถูกกล่าวหา

(๔) ภาคทัณฑ์สมาชิกผู้ถูกกล่าวหา

(๕) ลบชื่อสมาชิกผู้ถูกกล่าวหาออกจากทะเบียน

ข้อ ๑๐๓ คำสั่งตามข้อ ๑๐๒ (๕) และไม่ใช่กรณีสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยสั่งการ

หมวด ๑๕

การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรค

ข้อ ๑๐๔ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรค จะทำได้แต่ก็ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค และได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๑๐๕ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรค ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ญัตติเสนอมมาจากคณะกรรมการบริหารพรรค หรือจากสมาชิกสามัญ จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน

(๒) ที่ประชุมใหญ่ออกเสียงลงคะแนนอนุมัติโดยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกที่มาประชุม

ข้อ ๑๐๖ หากมีปัญหาจะต้องตีความข้อบังคับไม่ว่ากรณีใดๆ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจตีความโดยคะแนนเสียงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารทั้งหมด

หมวด ๑๖

การเลิกพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๑๐๗ พรรคชาติพัฒนามีความมุ่งมั่นที่จะสนับสนุนการสถาปนาระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้มั่นคงสถาพรสืบไป ฉะนั้นสมาชิกพรรคจะช่วยกันดำรงรักษาพรรคให้คงอยู่คู่ปวงชนชาวไทยจนสุดความสามารถ เว้นไว้แต่จะถูกลยุบเลิกตามกฎหมาย

ข้อ ๑๐๘ การยุบเลิกสาขาพรรคให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๑๐๙ ในกรณีที่พรรคต้องยุบเลิก ให้ทรัพย์สินของพรรคตกเป็นของสภากาชาดไทยหรือมูลนิธิอื่นใดตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคชาติพัฒนา

คณะกรรมการบริหารพรรคชาติพัฒนา จำนวนทั้งสิ้น ๑๓ คน คือ

๑. พันเอก พีระยุทธ ไพบูลย์วิริยะวิช	หัวหน้าพรรค
๒. นางอนงค์ รูปหงษ์	รองหัวหน้าพรรค
๓. นายเย็น โปธิ์ทะเล	รองหัวหน้าพรรค
๔. พันโท อุทัย วิทยากาญจน์	รองหัวหน้าพรรค
๕. พันตรี สมหมาย ลอยศักดิ์	เลขาธิการพรรค
๖. นางทิตาวิรุ์ ทับทิมดี	รองเลขาธิการพรรค
๗. นางอุไรภรณ์ ม้ากระโทก	รองเลขาธิการพรรค

๘. นางสาวนีก หัสติน	รองเลขาธิการพรรค
๙. นางมลฑา เทานอก	เหรัญญิกพรรค
๑๐. นางสาวบัว สุริยนต์	โฆษกพรรค
๑๑. นางรุ่งทิวา บุญมีมีไชย	กรรมการบริหารพรรค
๑๒. นางจุรีย์ อังกนก	กรรมการบริหารพรรค
๑๓. นายจรูญ ชงกลาง	กรรมการบริหารพรรค

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๗

พลตำรวจเอก วาสนา เพิ่มลาภ

ประธานกรรมการการเลือกตั้ง

นายทะเบียนพรรคการเมือง